Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (ένατο πενταμελές τμήμα)

της 10ης Ιουλίου 2024*

«Πρόσβαση στα έγγραφα – Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 – Έγγραφα σχετικά με την αλληλογραφία των ουγγρικών αρχών με την Επιτροπή όσον αφορά σχέδιο προσκλήσεως υποβολής προτάσεων το οποίο συγχρηματοδοτείται από την Ένωση στο πλαίσιο των Ευρωπαϊκών Διαρθρωτικών και Επενδυτικών Ταμείων – Έγγραφα προερχόμενα από κράτος μέλος – Εναντίωση του κράτους μέλους – Εξαίρεση σχετική με την προστασία της διαδικασίας λήψεως αποφάσεων – Έννοια του "εγγράφου το οποίο σχετίζεται με θέμα επί του οποίου δεν έχει αποφασίσει [το] θεσμικό όργανο" – Υποχρέωση αιτιολογήσεως – Καλόπιστη συνεργασία»

Στην υπόθεση T-104/22,

Ουγγαρία, εκπροσωπούμενη από τους M. Fehér και G. Koós,

προσφεύγουσα,

κατά

Ευρωπαϊκής Επιτροπής, εκπροσωπούμενης από την C. Ehrbar και τους A. Spina και A. Tokár,

καθής,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (ένατο πενταμελές τμήμα),

συγκείμενο από τους L. Truchot, πρόεδρο, H. Kanninen, E. Buttigieg, M. Sampol Pucurull (εισηγητή) και T. Perišin, δικαστές,

γραμματέας: A. Juhász-Tóth, διοικητική υπάλληλος

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία,

έχοντας υπόψη τη διάταξη της 8ης Ιουνίου 2022, Ουγγαρία κατά Επιτροπής (T-104/22 R, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2022:351), με την οποία ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου έκανε δεκτή την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων και επιφυλάχθηκε ως προς τα δικαστικά έξοδα,

κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 11ης Οκτωβρίου 2023,

εκδίδει την ακόλουθη

* Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική.

Απόφαση

1 Με την ασκηθείσα δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ προσφυγή, η Ουγγαρία ζητεί την ακύρωση της αποφάσεως της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 14ης Δεκεμβρίου 2021, με την οποία, βάσει του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής (ΕΕ 2001, L 145, σ. 43), παρέχεται σε αιτούντα τρίτο πρόσβαση στην αλληλογραφία των ουγγρικών αρχών με την Επιτροπή όσον αφορά σχέδιο προσκλήσεως υποβολής προτάσεων (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση).

Ιστορικό της διαφοράς

2 Στο πλαίσιο του προγραμματισμού των Ευρωπαϊκών Διαρθρωτικών και Επενδυτικών Ταμείων (στο εξής: ΕΔΕΤ) για την περίοδο από την 1η Ιανουαρίου 2014 έως την 31η Δεκεμβρίου 2023, η Επιτροπή ενέκρινε το επιχειρησιακό πρόγραμμα σχετικά με την ανάπτυξη των ανθρωπίνων πόρων για την αποϊδρυματοποίηση των ατόμων με αναπηρία που ζουν σήμερα σε ιδρύματα στην Ουγγαρία (EFOP), κατόπιν προτάσεως της Ουγγαρίας, σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) 1303/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Δεκεμβρίου 2013, περί καθορισμού κοινών διατάξεων για το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης, το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο, το Ταμείο Συνοχής, το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Αγροτικής Ανάπτυξης και το Ευρωπαϊκό Ταμείο Θάλασσας και Αλιείας και περί καθορισμού γενικών διατάξεων για το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης, το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο, το Ταμείο Συνοχής και το Ευρωπαϊκό Ταμείο Θάλασσας και Αλιείας και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1083/2006 [του Συμβουλίου] (ΕΕ 2013, L 347, σ. 320, και διορθωτικό ΕΕ 2016, L 200, σ. 140).

3 Στο πλαίσιο του προμνημονευθέντος επιχειρησιακού προγράμματος, η διαχειριστική αρχή την οποία είχαν ορίσει οι ουγγρικές αρχές για την εφαρμογή του προγράμματος κατήρτισε σχέδιο προσκλήσεως υποβολής προτάσεων με κωδικό αριθμό «EFOP 2.2.5», το οποίο έφερε τον τίτλο «Βελτίωση της μεταβάσεως από την εντός ιδρύματος παροχή φροντίδας στις παρεχόμενες από κοινοτικές δομές υπηρεσίες – αντικατάσταση της φιλοξενίας σε ιδρυματικές δομές έως το 2023» (στο εξής: πρόσκληση υποβολής προτάσεων EFOP 2.2.5).

4 Στις 30 Απριλίου 2021 υποβλήθηκε στην Επιτροπή η υπ' αριθ. GESTDEM 2021/2808 αίτηση προσβάσεως, η οποία αφορούσε το σύνολο της επίσημης αλληλογραφίας μεταξύ της Επιτροπής και των ουγγρικών αρχών σχετικά με την πρόσκληση υποβολής προτάσεων EFOP 2.2.5, κατ' εφαρμογήν του κανονισμού 1049/2001.

5 Μεταξύ των ένδεκα εγγράφων τα οποία κατά την Επιτροπή ενέπιπταν στο πεδίο που αφορούσε η αίτηση προσβάσεως, πέντε προέρχονταν από τις ουγγρικές αρχές, συγκεκριμένα δε τα ακόλουθα έγγραφα:

– ηλεκτρονική επιστολή των ουγγρικών αρχών της 11ης Μαρτίου 2020, με στοιχεία αναφοράς Ares (2021) 3279157, η οποία περιελάμβανε δύο παραρτήματα,

– έγγραφο των ουγγρικών αρχών προς την Επιτροπή, της 19ης Ιουνίου 2020, με στοιχεία αναφοράς Ares (2020) 3193726,

– έγγραφο των ουγγρικών αρχών προς την Επιτροπή, της 6ης Αυγούστου 2020, με στοιχεία αναφοράς Ares (2020) 4141947,

– έγγραφο των ουγγρικών αρχών προς την Επιτροπή, της 5ης Ιανουαρίου 2021, με στοιχεία αναφοράς Ares (2021) 401802,

– έγγραφο των ουγγρικών αρχών προς την Επιτροπή, της 14ης Απριλίου 2021, με στοιχεία αναφοράς Ares (2021) 2528382.

6 Στο πλαίσιο της διαδικασίας διαβουλεύσεως η οποία προβλέπεται στο άρθρο 4, παράγραφοι 4 και 5, του κανονισμού 1049/2001, οι ουγγρικές αρχές γνωστοποίησαν στην Επιτροπή, με έγγραφο της 28ης Μαΐου 2021, ότι εναντιώνονταν στην παροχή προσβάσεως στα προερχόμενα από αυτές έγγραφα, βάσει της εξαιρέσεως που προβλέπεται στο άρθρο 4, παράγραφος 3, του κανονισμού 1049/2001. Οι ουγγρικές αρχές επισήμαναν ότι, στο μέτρο που εξακολουθούσε να βρίσκεται εν εξελίξει η διαδικασία λήψεως αποφάσεων όσον αφορά την πρόσκληση υποβολής προτάσεων EFOP 2.2.5, η γνωστοποίηση των εν λόγω εγγράφων κατά το συγκεκριμένο στάδιο θα έθιγε σοβαρά τις αρχές της ίσης μεταχειρίσεως, της απαγορεύσεως των δυσμενών διακρίσεων και της διαφάνειας, δεδομένου ότι οι δυνητικοί δικαιούχοι θα μπορούσαν να αποκτήσουν πρόσβαση σε πληροφορίες δυνάμενες να τους παράσχουν αθέμιτο ανταγωνιστικό πλεονέκτημα.

7 Στις 16 Ιουνίου 2021 η Επιτροπή παρέσχε στον αιτούντα τρίτο, υπό την επιφύλαξη της προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, πρόσβαση σε έξι από τα ένδεκα έγγραφα τα οποία είχαν προσδιορισθεί ως εμπίπτοντα στο πεδίο της αιτήσεως γνωστοποιήσεως, πλην όμως αρνήθηκε να του παράσχει πρόσβαση στα πέντε έγγραφα που προέρχονταν από τις ουγγρικές αρχές κατ' εφαρμογήν της εξαιρέσεως που προβλέπεται στο άρθρο 4, παράγραφος 3, του κανονισμού 1049/2001 (στο εξής: αρχική απόφαση).

8 Στις 6 Ιουλίου 2021 ο αιτών τρίτος υπέβαλε επιβεβαιωτική αίτηση στην Επιτροπή, σύμφωνα με το άρθρο 7, παράγραφος 2, του κανονισμού 1049/2001 (στο εξής: επιβεβαιωτική αίτηση).

9 Στις 13 Οκτωβρίου 2021, κατόπιν της υποβολής της επιβεβαιωτικής αιτήσεως, ο Γενικός Γραμματέας της Επιτροπής διαβουλεύθηκε εκ νέου με τις ουγγρικές αρχές και τις ενημέρωσε ότι, έχοντας εξετάσει τη δυνατότητα εφαρμογής όλων των εξαιρέσεων που απαριθμούνται στο άρθρο 4 του κανονισμού 1049/2001, φρονούσε ότι η αίτηση για την παροχή προσβάσεως στα έγγραφα που μνημονεύονται στη σκέψη 5 ανωτέρω μπορούσε να απορριφθεί μόνο βάσει της προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα.

10 Κατά την εξέταση της επιβεβαιωτικής αιτήσεως, η Επιτροπή έκρινε ότι επιπλέον έγγραφα ενέπιπταν στην αίτηση προσβάσεως, περιλαμβανομένων και τεσσάρων προερχόμενων από τις ουγγρικές αρχές (στο εξής, από κοινού με τα έγγραφα που μνημονεύθηκαν στη σκέψη 5 ανωτέρω: επίμαχα έγγραφα), συγκεκριμένα δε τα εξής:

– ηλεκτρονική επιστολή των ουγγρικών αρχών της 10ης Μαρτίου 2020, με στοιχεία αναφοράς Ares (2020) 1532153,

– ηλεκτρονική επιστολή των ουγγρικών αρχών της 30ής Απριλίου 2020, με στοιχεία αναφοράς Ares (2020) 2352996, η οποία περιελάμβανε ένα παράρτημα,

– ηλεκτρονική επιστολή των ουγγρικών αρχών της 21ης Οκτωβρίου 2020, με στοιχεία αναφοράς Ares (2020) 5761728, η οποία περιελάμβανε δύο παραρτήματα,

– ηλεκτρονική επιστολή των ουγγρικών αρχών της 25ης Νοεμβρίου 2020, με στοιχεία αναφοράς Ares (2020) 7120859, η οποία περιελάμβανε ένα παράρτημα.

11 Με ηλεκτρονική επιστολή της 28ης Οκτωβρίου 2021 οι ουγγρικές αρχές επανέλαβαν τη θέση τους ότι ουδόλως έπρεπε να παρασχεθεί πρόσβαση στα προερχόμενα από αυτές έγγραφα, επικαλούμενες την εξαίρεση που προβλέπεται στο άρθρο 4, παράγραφος 3, του κανονισμού 1049/2001.

12 Με την προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή αποφάνθηκε επί της επιβεβαιωτικής αιτήσεως που είχε υποβάλει ο αιτών τρίτος και του παρέσχε πρόσβαση στα επίμαχα έγγραφα, έχοντας προηγουμένως απαλείψει τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα, παρά την εναντίωση των ουγγρικών αρχών. Η Επιτροπή προέβη συναφώς σε εκτίμηση των επιχειρημάτων που είχαν προβάλει οι ουγγρικές αρχές και αποφάνθηκε ότι τα εν λόγω επιχειρήματα δεν κατεδείκνυαν, εκ πρώτης όψεως, τη δυνατότητα εφαρμογής της εξαιρέσεως που προβλέπεται στο άρθρο 4, παράγραφος 3, του κανονισμού 1049/2001.

13 Με έγγραφο της 15ης Δεκεμβρίου 2021, η Επιτροπή ενημέρωσε την Ουγγαρία για την έκδοση της προσβαλλομένης αποφάσεως.

Αιτήματα των διαδίκων

14 Η Ουγγαρία ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

– να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση και

– να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

15 Η Επιτροπή ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

– να απορρίψει την προσφυγή και

– να καταδικάσει την Ουγγαρία στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

16 Προς στήριξη της προσφυγής της, η Ουγγαρία προέβαλε τυπικώς δύο λόγους ακυρώσεως.

17 Κατά πρώτον, διαπιστώνεται ότι στα δικόγραφά της η Ουγγαρία παραπέμπει στο άρθρο 4, παράγραφος 3, του κανονισμού 1049/2001, χωρίς να διευκρινίζει αν πρόκειται για το πρώτο ή για το δεύτερο εδάφιο της συγκεκριμένης παραγράφου ή για την παράγραφο 3 θεωρούμενη συνολικώς. Ωστόσο, από την ανάπτυξη των επιχειρημάτων που προβάλλει η Ουγγαρία καθίσταται σαφές ότι η προσφεύγουσα δεν παραπέμπει στην εν λόγω παράγραφο 3 συνολικά, δεδομένου ότι, στην πράξη, τα εν λόγω επιχειρήματα αφορούν αποκλειστικώς προβαλλόμενη παράβαση του άρθρου 4, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 1049/2001.

18 Κατά δεύτερον, υπενθυμίζεται ότι, κατά τη νομολογία, το Γενικό Δικαστήριο πρέπει να ερμηνεύει τους λόγους και ισχυρισμούς βάσει της ουσίας τους και όχι βάσει του χαρακτηρισμού τους και, συνεπώς, να προβαίνει στον χαρακτηρισμό των λόγων, ισχυρισμών και επιχειρημάτων που

προβάλλονται με το δικόγραφο της προσφυγής (βλ. απόφαση της 5ης Σεπτεμβρίου 2014, Éditions Odile Jacob κατά Επιτροπής, T-471/11, EU:T:2014:739, σκέψη 51 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

19 Συναφώς, οι δύο λόγοι ακυρώσεως που προβάλλει τυπικώς η Ουγγαρία αποτελούν, στην πράξη, τα δύο σκέλη του ίδιου λόγου ακυρώσεως, περί παραβάσεως του άρθρου 4, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 1049/2001. Εξάλλου, όπως προκύπτει από την εξέταση της ουσίας των δικογράφων της Ουγγαρίας, στο πλαίσιο του πρώτου λόγου ακυρώσεως η προσφεύγουσα προβάλλει ανεπαρκή αιτιολογία της προσβαλλομένης αποφάσεως, καθώς και παραβίαση της αρχής της καλόπιστης συνεργασίας. Επιπλέον, η Ουγγαρία υποστηρίζει ότι σε περίπτωση που το Δικαστήριο κρίνει ότι το άρθρο 4, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 1049/2001 δεν έχει εφαρμογή εν προκειμένω, τότε πρέπει να εφαρμοσθεί η παράγραφος 2, τρίτη περίπτωση, του ίδιου άρθρου.

20 Υπό τις συνθήκες αυτές, το Γενικό Δικαστήριο εκτιμά ότι η Ουγγαρία προβάλλει, κατ' ουσίαν, τέσσερις λόγους ακυρώσεως, οι οποίοι αφορούν, ο πρώτος, ανεπαρκή αιτιολογία της προσβαλλομένης αποφάσεως, ο δεύτερος, παραβίαση της αρχής της καλόπιστης συνεργασίας, ο τρίτος, παράβαση του άρθρου 4, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 1049/2001, και ο τέταρτος, παράβαση του άρθρου 4, παράγραφος 2, τρίτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001.

Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως, με τον οποίο προβάλλεται ανεπαρκής αιτιολογία της προσβαλλομένης αποφάσεως

21 Η Ουγγαρία θεωρεί ότι η αιτιολογία της προσβαλλομένης απόφασης δεν της παρέχει τη δυνατότητα να εκτιμήσει, αφενός, του λόγους για τους οποίους η εξαίρεση που προβλέπεται στο άρθρο 4, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 1049/2001 δεν έχει εφαρμογή εν προκειμένω και, αφετέρου, αν η Επιτροπή εξέτασε πράγματι το ζήτημα αν η πρόσβαση στα επίμαχα έγγραφα μπορούσε να θίγει συγκεκριμένα και ουσιαστικά τη διαδικασία λήψεως αποφάσεων.

22 Επιπλέον, η Ουγγαρία προσάπτει στην Επιτροπή ότι δεν αιτιολόγησε επαρκώς τους λόγους για τους οποίους η προσβαλλόμενη απόφαση αφίσταται της προγενέστερης πρακτικής που ακολουθούσε η το εν λόγω θεσμικό όργανο με τις αποφάσεις του.

23 Η Επιτροπή αμφισβητεί το βάσιμο των επιχειρημάτων της Ουγγαρίας.

24 Υπενθυμίζεται ότι, κατά πάγια νομολογία, η αιτιολογία η οποία απαιτείται κατά το άρθρο 296, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ και το άρθρο 41, παράγραφος 2, στοιχείο γ', του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Χάρτης) πρέπει να είναι προσαρμοσμένη στη φύση της σχετικής πράξεως και να εκθέτει με σαφήνεια και χωρίς αμφισημία τη συλλογιστική του θεσμικού οργάνου που την εξέδωσε, ώστε να παρέχεται η δυνατότητα στους μεν ενδιαφερομένους να γνωρίζουν τους λόγους για τους οποίους ελήφθη το μέτρο, στο δε αρμόδιο δικαιοδοτικό όργανο να ασκήσει τον έλεγχό του. Η απαίτηση περί αιτιολογήσεως πρέπει να εκτιμάται με γνώμονα τις περιστάσεις της υπό κρίση υποθέσεως, ιδίως δε το περιεχόμενο της πράξεως, τη φύση των παρατιθέμενων στοιχείων της αιτιολογίας και το συμφέρον που έχουν ενδεχομένως για παροχή διευκρινίσεων οι αποδέκτες της πράξεως ή άλλα πρόσωπα τα οποία η πράξη αφορά άμεσα και ατομικά. Η αιτιολογία δεν απαιτείται να παραθέτει εξαντλητικώς όλα τα κρίσιμα πραγματικά και νομικά στοιχεία, καθόσον το ζήτημα αν η αιτιολογία πράξεως πληροί τις απαιτήσεις των προμνημονευθεισών διατάξεων δεν πρέπει να εκτιμάται με γνώμονα μόνον το γράμμα της, αλλά και το πλαίσιο στο οποίο εντάσσεται, καθώς και το σύνολο των κανόνων

δικαίου που διέπουν τον σχετικό τομέα (πρβλ. αποφάσεις της 1ης Φεβρουαρίου 2007, Sison κατά Συμβουλίου, C-266/05 P, EU:C:2007:75, σκέψη 80 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία, και της 3ης Μαΐου 2018, Μάλτα κατά Επιτροπής, T-653/16, EU:T:2018:241, σκέψη 53 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

25 Ειδικότερα, διαπιστώνεται ότι, σε περίπτωση κατά την οποία θεσμικό όργανο αποφασίζει να παράσχει σε αιτούντα τρίτο πρόσβαση σε έγγραφο προερχόμενο από κράτος μέλος παρά την εναντίωση του εν λόγω κράτους σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος 5, του κανονισμού 1049/2001, η αιτιολογία της συγκεκριμένης αποφάσεως μπορεί να συναχθεί τόσο από την απευθυνόμενη στον αιτούντα τρίτο απόφαση περί γνωστοποιήσεως όσο και από την πράξη με την οποία το οικείο θεσμικό όργανο ενημερώνει το εν λόγω κράτος μέλος για την έκδοση της αποφάσεως, δεδομένου ότι μια τέτοια πράξη εντάσσεται στο πλαίσιο εντός του οποίου εκδόθηκε η απόφαση περί γνωστοποιήσεως.

26 Εν προκειμένω, κατά πρώτον, από την προσβαλλόμενη απόφαση προκύπτει ότι ο Γενικός Γραμματέας της Επιτροπής εξέτασε το ζήτημα αν η Ουγγαρία είχε στηρίξει την εναντίωσή της επικαλούμενη τις ουσιαστικής φύσεως εξαιρέσεις που προβλέπει το άρθρο 4, παράγραφοι 1 έως 3, του κανονισμού 1049/2001 και αν είχε αιτιολογήσει προσηκόντως τη θέση της ως προς το ζήτημα αυτό. Κατά δεύτερον, η Επιτροπή μνημόνευσε την εναντίωση των ουγγρικών αρχών στη γνωστοποίηση των επίμαχων εγγράφων βάσει της εξαιρέσεως που προβλέπεται στο άρθρο 4, παράγραφος 3, του κανονισμού 1049/2001, καθώς και τους λόγους που επικαλέσθηκαν οι εν λόγω αρχές για να εναντιωθούν στη γνωστοποίηση. Ωστόσο, η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι οι εξηγήσεις που είχαν παράσχει οι ουγγρικές αρχές δεν δικαιολογούσαν την εφαρμογή της εξαιρέσεως την οποία είχαν επικαλεσθεί. Η Επιτροπή αποφάσισε, επομένως, να παράσχει στον αιτούντα τρίτο πρόσβαση στα επίμαχα έγγραφα, έχοντας προηγουμένως απαλείψει από αυτά τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα.

27 Βεβαίως, η προσβαλλόμενη απόφαση δεν περιέχει εξαντλητική αιτιολογία όσον αφορά τους λόγους για τους οποίους η Επιτροπή έκρινε ότι το άρθρο 4, παράγραφος 3, του κανονισμού 1049/2001 δεν είχε εν προκειμένω εφαρμογή. Εντούτοις, δεδομένου ότι αποδέκτης της εν λόγω αποφάσεως ήταν ο αιτών τρίτος και δεδομένου ότι η απόφαση δεν είχε ως αντικείμενο τη μη παροχή προσβάσεως στα επίμαχα έγγραφα, η Επιτροπή δεν όφειλε να εξηγήσει εξαντλητικώς, στο πλαίσιο της συγκεκριμένης αποφάσεως, τους λόγους για τους οποίους έκρινε ότι το αίτημα της Ουγγαρίας να μη γνωστοποιηθούν τα εν λόγω έγγραφα ήταν αβάσιμο και, ιδίως, ότι το άρθρο 4, παράγραφος 3, του κανονισμού 1049/2001 δεν ετύγχανε εν προκειμένω εφαρμογής.

28 Επιπλέον, στο έγγραφο της 15ης Δεκεμβρίου 2021, το οποίο, όπως επισημαίνεται στη σκέψη 25 ανωτέρω, εντάσσεται στο πλαίσιο της προσβαλλομένης αποφάσεως, εκτίθενται με ακριβέστερο τρόπο οι λόγοι για τους οποίους η Επιτροπή εκτίμησε ότι η εξαίρεση που μνημονεύεται στο άρθρο 4, παράγραφος 3, του κανονισμού 1049/2001 δεν είχε εφαρμογή στην περίπτωση των επίμαχων εγγράφων. Προς τούτο, κατ' αρχάς, η Επιτροπή επισήμανε ότι από το άρθρο 4, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του εν λόγω κανονισμού προέκυπτε ότι τα έγγραφα που δύνανται να εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της συγκεκριμένης διατάξεως έπρεπε να σχετίζονται με θέμα επί του οποίου δεν είχε αποφασίσει θεσμικό όργανο. Εν συνεχεία, η Επιτροπή επισήμανε ότι τα επίμαχα έγγραφα αφορούσαν την πρόσκληση υποβολής προτάσεων EFOP 2.2.5, η οποία χρηματοδοτείται στο πλαίσιο της επιμερισμένης διαχειρίσεως, και ότι, σύμφωνα με το άρθρο 34, παράγραφος 3, στοιχείο δ', του κανονισμού 1303/2013, η εθνική διαχειριστική αρχή είναι επιφορτισμένη με την προετοιμασία και δημοσίευση προσκλήσεων υποβολής προτάσεων. Τέλος,

η Επιτροπή επισήμανε ότι ο κανονισμός 1303/2013 ουδόλως προέβλεπε την εκ μέρους της λήψη αποφάσεως στο πλαίσιο της προετοιμασίας και της εγκρίσεως προσκλήσεως υποβολής προτάσεων διεπομένης από τον κανονισμό 1303/2013.

29 Επιπλέον, η Επιτροπή επισήμανε ότι, κατά πάγια νομολογία, προϋπόθεση για την εφαρμογή της εξαιρέσεως που προβλέπεται στο άρθρο 4, παράγραφος 3, του κανονισμού 1049/2001 είναι να αποδεχθεί ότι η πρόσβαση στα επίμαχα έγγραφα μπορούσε να θίξει συγκεκριμένα και ουσιαστικά την προστασία της διαδικασίας λήψεως αποφάσεων εκ μέρους του θεσμικού οργάνου και ότι ο κίνδυνος προσβολής ήταν ευλόγως προβλέψιμος και όχι αμιγώς υποθετικός. Εν προκειμένω, όμως, η πρόσβαση στα επίμαχα έγγραφα δεν μπορούσε, κατά την Επιτροπή, να θίξει συγκεκριμένα και ουσιαστικά ενδεχόμενη διαδικασία λήψεως αποφάσεων. Προς τούτο, επισήμανε ότι οι ουγγρικές αρχές είχαν δεχθεί, στο πλαίσιο άλλης αιτήσεως παροχής προσβάσεως, συγκεκριμένα δε της αιτήσεως υπ' αριθ. GESTDEM 2020/1513, η οποία αφορούσε επίσης την πρόσκληση υποβολής προτάσεων EFOP 2.2.5 και περιλάμβανε έγγραφα παρόμοια με αυτά των οποίων ζητείται εν προκειμένω η γνωστοποίηση, να παράσχει η Επιτροπή πρόσβαση στα έγγραφα εκείνα. Εξάλλου, η Επιτροπή επισήμανε ότι μέρος των ζητηθέντων εγγράφων, ιδίως δε το ίδιο το σχέδιο προσκλήσεως υποβολής προτάσεων, είχαν δημοσιοποιηθεί.

30 Κατά συνέπεια, τέτοιες ενδείξεις δύνανται να παράσχουν τη δυνατότητα στη μεν Ουγγαρία να κατανοήσει τους λόγους για τους οποίους η Επιτροπή αποφάσισε να παράσχει στον αιτούντα τρίτο πρόσβαση στα επίμαχα έγγραφα, στο δε αρμόδιο δικαιοδοτικό όργανο να ασκήσει τον εκ μέρους του έλεγχο.

31 Η Ουγγαρία προσάπτει επίσης στην Επιτροπή ότι απέκλινε, χωρίς ειδική αιτιολογία, από την προγενέστερη πρακτική που ακολουθούσε με τις αποφάσεις της. Ειδικότερα, η Ουγγαρία επισημαίνει ότι, τόσο κατά την εξέταση της υπ' αριθ. GESTDEM 2020/1513 αιτήσεως παροχής προσβάσεως όσο και στην αρχική απόφαση, η Επιτροπή αρνήθηκε την παροχή προσβάσεως στα προερχόμενα από τις ουγγρικές αρχές έγγραφα βάσει του άρθρου 4, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 1049/2001.

32 Ως προς το ανωτέρω ζήτημα, είναι αληθές ότι, κατά πάγια νομολογία, μολονότι απόφαση της Επιτροπής εντασσόμενη στο πλαίσιο πρακτικής την οποία η Επιτροπή ακολουθεί παγίως με τις αποφάσεις της μπορεί να αιτιολογηθεί συνοπτικώς, ιδίως διά της επικλήσεως της πρακτικής αυτής, εντούτοις, όταν η εν λόγω απόφαση βαίνει ουσιωδώς πέραν των προγενεστέρων αποφάσεων, η Επιτροπή οφείλει να αναπτύξει ρητώς τη συλλογιστική της (βλ. απόφαση της 10ης Ιουλίου 2019, Επιτροπή κατά Icap κ.λπ., C-39/18 P, EU:C:2019:584, σκέψη 28 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία· πρβλ., επίσης, απόφαση της 3ης Μαΐου 2018, Μάλτα κατά Επιτροπής, T-653/16, EU:T:2018:241, σκέψη 54).

33 Επισημαίνεται, εντούτοις, ότι η Ουγγαρία, προκειμένου να αποδείξει την ύπαρξη τέτοιας πρακτικής που ακολουθείται με τις αποφάσεις της Επιτροπής, απλώς παραπέμπει, αφενός, στην αρχική απόφαση και, αφετέρου, στην προηγούμενη αίτηση παροχής προσβάσεως με αριθμό GESTDEM 2020/1513, μνημονεύοντας ότι η Επιτροπή είχε αρνηθεί αρχικώς να παράσχει στον αιτούντα τρίτο πρόσβαση στα ζητηθέντα έγγραφα, κατόπιν της εναντιώσεως των ουγγρικών αρχών βάσει του άρθρου 4, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 1049/2001. Απλώς και μόνον, όμως, η μνεία της αρχικής αποφάσεως και της προηγούμενης αιτήσεως παροχής προσβάσεως δεν μπορεί να καταδείξει την ύπαρξη πρακτικής που ακολουθείται παγίως με τις αποφάσεις όσον αφορά την εξέταση των αιτήσεων παροχής προσβάσεως σχετικά με την πρόσκληση υποβολής προτάσεων EFOP 2.2.5.

34 Επιπλέον, διαπιστώνεται ότι, βεβαίως, με την αρχική απόφασή της, η Γενική Διεύθυνση Περιφερειακής Πολιτικής και Αστικής Ανάπτυξης της Επιτροπής αρνήθηκε την πρόσβαση στα προερχόμενα από τις ουγγρικές αρχές έγγραφα βάσει του άρθρου 4, παράγραφος 3, του κανονισμού 1049/2001.

35 Ωστόσο, υπενθυμίζεται ότι, κατά πάγια νομολογία, δυνάμει του άρθρου 8 του κανονισμού 1049/2001, η απάντηση στην αρχική αίτηση προσβάσεως, κατά το άρθρο 7 του κανονισμού, συνιστά απλώς μια πρώτη γνώμη, η οποία παρέχει στον αιτούντα το δικαίωμα να ζητήσει από το οικείο θεσμικό όργανο, εν προκειμένω από τον Γενικό Γραμματέα της Επιτροπής, την επανεξέτασή της (βλ. απόφαση της 28ης Μαρτίου 2017, Deutsche Telekom κατά Επιτροπής, T-210/15, EU:T:2017:224, σκέψη 80 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

36 Κατά συνέπεια, μόνον το μέτρο το οποίο λαμβάνεται από τον Γενικό Γραμματέα της Επιτροπής, έχει χαρακτήρα αποφάσεως και αντικαθιστά πλήρως την προηγουμένως διατυπωθείσα γνώμη μπορεί να παραγάγει έννομα αποτελέσματα δυνάμενα να θίξουν τα συμφέροντα του αιτούντος ή, όπως εν προκειμένω, τα συμφέροντα του κράτους μέλους από το οποίο προέρχονται τα έγγραφα και το οποίο εναντιώθηκε στη γνωστοποίησή τους (πρβλ. απόφαση της 28ης Μαρτίου 2017, Deutsche Telekom κατά Επιτροπής, T-210/15, EU:T:2017:224, σκέψη 81 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

37 Ως εκ τούτου, ουδόλως όφειλε η Επιτροπή να εξηγήσει τους λόγους για τους οποίους, στην προσβαλλόμενη απόφαση που εκδόθηκε σε απάντηση της επιβεβαιωτικής αιτήσεως, απέκλινε από την αρχική απόφαση. Πράγματι, η Επιτροπή όφειλε μόνον να αιτιολογήσει τη λύση την οποία προέκρινε.

38 Κατά συνέπεια, ο πρώτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

Επί του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, με τον οποίο προβάλλεται παραβίαση της αρχής της καλόπιστης συνεργασίας

39 Ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως περιλαμβάνει δύο σκέλη. Η Ουγγαρία υποστηρίζει ότι, αφενός, η Επιτροπή δεν παρέσχε στις ουγγρικές αρχές τη δυνατότητα να εκθέσουν καλύτερα τους λόγους εναντιώσεως ή να τους αξιολογήσουν εκ νέου και ότι, αφετέρου, η Επιτροπή δεν εξέτασε αυτεπαγγέλτως τη δυνατότητα εφαρμογής της εξαιρέσεως που άπτεται της προστασίας της «δημοσιονομικής, νομισματικής ή οικονομικής πολιτικής της Κοινότητας ή ενός κράτους μέλους» ως δημοσίου συμφέροντος, κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο α′, του κανονισμού 1049/2001 ή, ακόμη, της εξαιρέσεως που αφορά την εμπιστευτικότητα του «σκοπού επιθεώρησης, έρευνας και οικονομικού ελέγχου», κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 2, του εν λόγω κανονισμού.

40 Η Επιτροπή αμφισβητεί το βάσιμο των επιχειρημάτων της Ουγγαρίας.

41 Υπενθυμίζεται εκ προοιμίου ότι το άρθρο 4, παράγραφος 5, του κανονισμού 1049/2001, το οποίο ορίζει ότι ένα κράτος μέλος μπορεί να ζητήσει από το θεσμικό όργανο να μη γνωστοποιήσει έγγραφο προερχόμενο από αυτό χωρίς προηγούμενη συμφωνία του, παρέχει στο οικείο κράτος μέλος τη δυνατότητα να μετάσχει στην απόφαση της οποίας η έκδοση εναπόκειται στο θεσμικό όργανο και καθιερώνει, προς τούτο, διαδικασία λήψεως αποφάσεως για να καθορισθεί αν οι ουσιαστικής φύσεως εξαιρέσεις που απαριθμούνται στο άρθρο 4, παράγραφοι 1 έως 3, του κανονισμού δεν επιτρέπουν την πρόσβαση στο σχετικό έγγραφο. Πάντως, το άρθρο 4, παράγραφος 5, του κανονισμού 1049/2001 δεν παρέχει στο οικείο κράτος μέλος γενικό και

ανεπιφύλακτο δικαίωμα αρνησικυρίας βάσει του οποίου να μπορεί να εναντιωθεί, κατά το δοκούν, στη γνωστοποίηση εγγράφων προερχομένων από το συγκεκριμένο κράτος μέλος και ευρισκομένων στην κατοχή θεσμικού οργάνου (πρβλ. απόφαση της 18ης Ιουλίου 2017, Επιτροπή κατά Breyer, C-213/15 P, EU:C:2017:563, σκέψη 43).

42 Ως εκ τούτου, καθόσον η εφαρμογή κανόνων του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης ανατίθεται από κοινού στο θεσμικό όργανο και στο κράτος μέλος το οποίο έκανε χρήση της δυνατότητας που προβλέπεται στο άρθρο 4, παράγραφος 5, του κανονισμού 1049/2001 και καθόσον, επομένως, η σχετική εφαρμογή εξαρτάται από τον διάλογο ο οποίος πρέπει να χωρήσει μεταξύ τους, αμφότερα οφείλουν, σύμφωνα με την προβλεπόμενη στο άρθρο 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ υποχρέωση καλόπιστης συνεργασίας, να ενεργήσουν και να συνεργασθούν κατά τρόπον ώστε οι ως άνω κανόνες να τύχουν αποτελεσματικής εφαρμογής (πρβλ. απόφαση της 18ης Δεκεμβρίου 2007, Σουηδία κατά Επιτροπής, C-64/05 P, EU:C:2007:802, σκέψη 85).

43 Κατ’ αρχάς, εκ των ανωτέρω συνάγεται ότι το θεσμικό όργανο που έχει επιληφθεί αιτήσεως προσβάσεως σε προερχόμενο από κράτος μέλος έγγραφο και το οικείο κράτος μέλος οφείλουν, καθόσον η αίτηση κοινοποιήθηκε από το θεσμικό όργανο στο κράτος μέλος, να προβούν αμελλητί σε καλόπιστο διάλογο σχετικά με την ενδεχόμενη εφαρμογή των προβλεπόμενων από το άρθρο 4, παράγραφοι 1 έως 3, του κανονισμού 1049/2001 εξαιρέσεων (πρβλ. απόφαση της 18ης Δεκεμβρίου 2007, Σουηδία κατά Επιτροπής, C-64/05 P, EU:C:2007:802, σκέψη 86).

44 Ακολούθως, το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος, το οποίο, μετά την ολοκλήρωση του σχετικού διαλόγου, θα εναντιωνόταν στη γνωστοποίηση του επίμαχου εγγράφου, οφείλει να αιτιολογήσει την εναντίωσή του υπό το πρίσμα των συγκεκριμένων εξαιρέσεων (απόφαση της 18ης Δεκεμβρίου 2007, Σουηδία κατά Επιτροπής, C-64/05 P, EU:C:2007:802, σκέψη 87).

45 Πράγματι, το θεσμικό όργανο δεν μπορεί να δώσει συνέχεια στην προβληθείσα από κράτος μέλος εναντίωση στη γνωστοποίηση εγγράφου το οποίο προέρχεται από το συγκεκριμένο κράτος, αν η εναντίωση αυτή στερείται οποιασδήποτε αιτιολογίας ή αν η προβληθείσα αιτιολογία δεν ανάγεται στις απαριθμούμενες στο άρθρο 4, παράγραφοι 1 έως 3, του κανονισμού 1049/2001 εξαιρέσεις. Σε περίπτωση κατά την οποία, παρά τη ρητή προς τούτο πρόσκληση του θεσμικού οργάνου προς το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος, το δεύτερο εξακολουθεί να μην προβαίνει στη σχετική αιτιολόγηση, το θεσμικό όργανο οφείλει, εφόσον εκτιμά ότι δεν έχει εφαρμογή καμία από τις ανωτέρω εξαιρέσεις, να επιτρέψει την πρόσβαση στο έγγραφο που ζητήθηκε (απόφαση της 18ης Δεκεμβρίου 2007, Σουηδία κατά Επιτροπής, C-64/05 P, EU:C:2007:802, σκέψη 88).

46 Τέλος, ο καλόπιστος διάλογος που χαρακτηρίζει τη διαδικασία λήψεως αποφάσεων η οποία καθιερώνεται με το άρθρο 4, παράγραφος 5, του κανονισμού 1049/2001, προϋποθέτει επίσης την υποχρέωση του θεσμικού οργάνου να παράσχει στο κράτος μέλος τη δυνατότητα να εκθέσει με τον καλύτερο τρόπο τους λόγους του ή να τους επαναξιολογήσει έτσι ώστε να γίνει δεκτό ότι, εκ πρώτης όψεως, είναι υποστηρίξιμοι (πρβλ. απόφαση της 5ης Απριλίου 2017, Γαλλία κατά Επιτροπής, T-344/15, EU:T:2017:250, σκέψη 48 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

47 Εν προκειμένω, όσον αφορά την πρώτη αιτίαση, όπως προκύπτει από το έγγραφο της 13ης Οκτωβρίου 2021, το οποίο απέστειλε η Επιτροπή στις ουγγρικές αρχές, κατόπιν της επιβεβαιωτικής αιτήσεως που είχε υποβάλει ο αιτών τρίτος, η Επιτροπή κίνησε αμελλητί διάλογο με τις ουγγρικές αρχές σχετικά με την ενδεχόμενη εφαρμογή των εξαιρέσεων που προβλέπονται στο άρθρο 4, παράγραφοι 1 έως 3, του κανονισμού 1049/2001. Στο πλαίσιο αυτό, ενημέρωσε τις εν λόγω αρχές ότι, αφού εξέτασε τη δυνατότητα εφαρμογής των εξαιρέσεων που απαριθμούνται στο άρθρο 4 του κανονισμού 1049/2001, εκτιμούσε ότι η αίτηση για την παροχή προσβάσεως στα

έγγραφα που μνημονεύονται στη σκέψη 5 ανωτέρω μπορούσε να απορριφθεί μόνο βάσει της προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα. Εν συνεχεία, λαμβανομένης υπόψη της διενεργηθείσας προκαταρκτικής εκτιμήσεως, ζήτησε από τις ουγγρικές αρχές να διευκρινίσουν βάσει ποίας εξαιρέσεως, μεταξύ των απαριθμούμενων στο άρθρο 4 του κανονισμού, εκτιμούσαν ότι μπορούσε να απορριφθεί η αίτηση προσβάσεως στα προμνημονευθέντα έγγραφα. Τέλος, ζήτησε από τις ουγγρικές αρχές να αιτιολογήσουν την ενδεχόμενη εναντίωσή τους, λαμβανομένων υπόψη των εν λόγω εξαιρέσεων.

48 Από τα προεκτεθέντα συνάγεται, αφενός, ότι η Επιτροπή επισήμανε στις ουγγρικές αρχές ότι θεωρούσε ότι η κατά το άρθρο 4, παράγραφος 3, του κανονισμού 1049/2001 εξαίρεση δεν ετύγχανε, εκ πρώτης όψεως, εφαρμογής και, αφετέρου, ότι παρέσχε στις εν λόγω αρχές τη δυνατότητα να αντικρούσουν τη συγκεκριμένη ανάλυση και να προβάλουν εναλλακτική συλλογιστική, καλώντας τες να προβάλουν αναλυτικά και αιτιολογημένα τους λόγους εναντιώσεως.

49 Ως εκ τούτου, η Ουγγαρία δεν μπορεί να διατείνεται βασίμως ότι η Επιτροπή δεν της παρέσχε τη δυνατότητα να εκθέσει με καλύτερο τρόπο τους λόγους εναντιώσεώς της ή να προβάλει άλλους πιθανούς λόγους αρνήσεως, πριν εκδοθεί η προσβαλλόμενη απόφαση.

50 Όσον αφορά τη δεύτερη αιτίαση, επισημαίνεται ότι, όπως προκύπτει από το έγγραφο της 13ης Οκτωβρίου 2021, η Επιτροπή ενημέρωσε τις ουγγρικές αρχές ότι είχε εξετάσει το ζήτημα της δυνατότητας εφαρμογής όλων των εξαιρέσεων που απαριθμούνται στο άρθρο 4 του κανονισμού 1049/2001 και ότι είχε αποφανθεί συνακόλουθα ότι η αίτηση παροχής προσβάσεως μπορούσε να απορριφθεί μόνον βάσει της προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα.

51 Διαπιστώνεται, εξάλλου, ότι η Ουγγαρία δεν στήριξε την εναντίωσή της στη γνωστοποίηση των επίμαχων εγγράφων επικαλούμενη τις διατάξεις του άρθρου 4, παράγραφοι 1 ή 2, του κανονισμού 1049/2001.

52 Ως εκ τούτου, η Ουγγαρία δεν δύναται βασίμως να προσάψει στην Επιτροπή ότι δεν εξήγησε, με την προσβαλλόμενη απόφαση, τους λόγους για τους οποίους έκρινε ότι οι εξαιρέσεις που άπτονται της προστασίας της «δημοσιονομικής, νομισματικής ή οικονομικής πολιτικής της Κοινότητας ή ενός κράτους μέλους» και του «σκοπού επιθεώρησης, έρευνας και οικονομικού ελέγχου» δεν μπορούσαν να τύχουν εν προκειμένω εφαρμογής.

53 Κατά συνέπεια, ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

Επί του τρίτου λόγου ακυρώσεως, με τον οποίο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 4, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 1049/2001

54 Ο τρίτος λόγος ακυρώσεως αποτελείται από τρία σκέλη.

55 Στο πλαίσιο του πρώτου σκέλους, η Ουγγαρία θεωρεί, κατ' ουσίαν, ότι το άρθρο 4, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 1049/2001 έχει εφαρμογή στην υπό κρίση υπόθεση, στο μέτρο που εκκρεμεί διαδικασία λήψεως αποφάσεως εκ μέρους της Επιτροπής. Επικουρικώς, στο πλαίσιο του δευτέρου σκέλους, η Ουγγαρία υποστηρίζει ότι, ακόμη και ελλείψει διαδικασίας λήψεως αποφάσεως εκ μέρους της Επιτροπής, το άρθρο 4, παράγραφος 3 πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 1049/2001 πρέπει να ερμηνευθεί ως έχον την έννοια ότι προστατεύει και τη διαδικασία της εθνικής διαχειριστικής αρχής η οποία είναι επιφορτισμένη με την οριστικοποίηση σχεδίου προσκλήσεως για την υποβολή προτάσεων που διέπεται από τον κανονισμό 1303/2013, όπως

είναι η πρόσκληση υποβολής προτάσεων EFOP 2.2.5. Τέλος, στο πλαίσιο του τρίτου σκέλους, η Ουγγαρία υποστηρίζει ότι η γνωστοποίηση των επίμαχων εγγράφων θίγει κατά τρόπο ουσιαστικό, σοβαρό και συγκεκριμένο την εκκρεμή διαδικασία λήψεως αποφάσεων σχετικά με την οριστικοποίηση της προσκλήσεως υποβολής προτάσεων EFOP 2.2.5.

Επί του πρώτου σκέλους του τρίτου λόγου ακυρώσεως, με το οποίο προβάλλεται η ύπαρξη εκκρεμούς διαδικασίας λήψεως αποφάσεως εκ μέρους της Επιτροπής

56 Το πρώτο σκέλος αποτελείται από δύο αιτιάσεις.

57 Προς στήριξη της πρώτης αιτιάσεως, η Ουγγαρία υποστηρίζει ότι, μολονότι απόκειται στην εθνική διαχειριστική αρχή να εκδώσει την απόφαση περί οριστικοποιήσεως της προσκλήσεως υποβολής προτάσεων EFOP 2.2.5, δεν μπορεί να παραβλεφθεί ότι η συγκεκριμένη απόφαση λαμβάνεται στο πλαίσιο επιμερισμένης διαχειρίσεως των ΕΔΕΤ. Προς τούτο, η Ουγγαρία υποστηρίζει ότι, λαμβανομένων υπόψη των εξουσιών οικονομικού ελέγχου που διαθέτει η Επιτροπή και της δυνατότητάς της να προβεί σε δημοσιονομικές διορθώσεις, είναι προς το συμφέρον της εθνικής διαχειριστικής αρχής να ακολουθήσει τις κατευθυντήριες οδηγίες τις οποίες της απευθύνει η Επιτροπή. Ως εκ τούτου, σε τομέα ο οποίος αφορά τους χρηματοδοτικούς πόρους της Ένωσης και στον οποίο η Επιτροπή μεριμνά για τη νόμιμη και νομότυπη χρήση των ΕΔΕΤ, η απόφαση λαμβάνεται μεν από την εθνική διαχειριστική αρχή, πλην όμως στο πλαίσιο που έχει καθορισθεί από το θεσμικό όργανο και υπό τον μεταγενέστερο έλεγχό του, στοιχείο που καταδεικνύει συμμετοχή της Επιτροπής στη διαδικασία λήψεως αποφάσεων.

58 Προς στήριξη της δεύτερης αιτιάσεως, η Ουγγαρία διατείνεται ότι η Επιτροπή διαθέτει προνομίες όσον αφορά την τροποποίηση των επιχειρησιακών προγραμμάτων που διέπονται από τον κανονισμό 1303/2013. Η Ουγγαρία, όμως, υποστηρίζει ότι επιθυμεί να υποβάλει προσηκόντως αιτιολογημένη αίτηση τροποποιήσεως του επιχειρησιακού προγράμματος, η οποία θα μπορούσε να επηρεάσει την κατανομή των πόρων που συνδέονται με την πρόσκληση υποβολής προτάσεων EFOP 2.2.5. Επιπλέον, η Ουγγαρία αμφισβητεί ότι η διαδικασία λήψεως αποφάσεως της Επιτροπής για την έγκριση αιτήσεως τροποποιήσεως επιχειρησιακού προγράμματος αρχίζει μόνον κατόπιν της υποβολής επίσημης αιτήσεως τροποποιήσεως του εν λόγω προγράμματος. Κατά την Ουγγαρία, η διαδικασία λήψεως αποφάσεων εκ μέρους της Επιτροπής, κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 3, του κανονισμού 1049/2001, κινείται από το χρονικό σημείο ενάρξεως διαλόγου μεταξύ του κράτους μέλους και της Επιτροπής προκειμένου να καθορισθεί το περιεχόμενο της μελλοντικής τροποποιήσεως.

59 Η Επιτροπή αμφισβητεί το βάσιμο των επιχειρημάτων της Ουγγαρίας.

60 Προκαταρκτικώς, υπενθυμίζεται ότι, κατά την αιτιολογική σκέψη του 1, ο κανονισμός 1049/2001 εντάσσεται στο πλαίσιο της εκφραζόμενης στο άρθρο 1, δεύτερο εδάφιο, ΣΕΕ βουλήσεως να διανοιχθεί νέα φάση στη διαδικασία μιας «διαρκώς στενότερης ένωσης των λαών της Ευρώπης», στην οποία οι αποφάσεις λαμβάνονται όσο το δυνατόν πιο ανοικτά και όσο το δυνατόν εγγύτερα στους πολίτες (βλ. απόφαση της 22ας Ιανουαρίου 2020, MSD Animal Health Innovation και Intervet International κατά EMA, C-178/18 P, EU:C:2020:24, σκέψεις 48 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

61 Ο θεμελιώδης αυτός στόχος της Ένωσης αντικατοπτρίζεται επίσης, αφενός, στο άρθρο 15, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, το οποίο προβλέπει, μεταξύ άλλων, ότι τα θεσμικά και λοιπά όργανα και οι οργανισμοί της Ένωσης διεξάγουν τις εργασίες τους όσο το δυνατόν πιο ανοικτά, αρχή η οποία

επιβεβαιώνεται επίσης στο άρθρο 10, παράγραφος 3, ΣΕΕ και στο άρθρο 298, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, καθώς και, αφετέρου, στο άρθρο 42 του Χάρτη, με την κατοχύρωση του δικαιώματος προσβάσεως στα έγγραφα (βλ. απόφαση της 4ης Σεπτεμβρίου 2018, ClientEarth κατά Επιτροπής, C-57/16 P, EU:C:2018:660, σκέψη 74 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

62 Προς τούτο, ο κανονισμός 1049/2001 έχει ως σκοπό, όπως επισημαίνεται στην αιτιολογική σκέψη του 4 και στο άρθρο του 1, να παράσχει στο κοινό το δικαίωμα της ευρύτερης δυνατής προσβάσεως στα έγγραφα των θεσμικών οργάνων της Ένωσης, υπό την επιφύλαξη ορισμένων εξαιρέσεων, για λόγους δημοσίου ή ιδιωτικού συμφέροντος, οι οποίες, ως απόκλιση από την αρχή που θέτει το εν λόγω άρθρο, πρέπει να τυγχάνουν στενής ερμηνείας και εφαρμογής (βλ. απόφαση της 7ης Σεπτεμβρίου 2023, Breyer κατά REA, C-135/22 P, EU:C:2023:640, σκέψη 70 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

63 Μεταξύ των εξαιρέσεων από την ως άνω πρόσβαση καταλέγεται η προβλεπόμενη στο άρθρο 4, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 1049/2001, από το οποίο προκύπτει ότι, προκειμένου περί εγγράφου το οποίο συντάχθηκε από θεσμικό όργανο για εσωτερική χρήση του ή το οποίο έχει παραληφθεί από το εν λόγω θεσμικό όργανο και σχετίζεται με θέμα επί του οποίου το θεσμικό όργανο δεν έχει αποφασίσει, η αίτηση προσβάσεως απορρίπτεται, εάν η γνωστοποίηση του εγγράφου θα έθιγε σοβαρά την οικεία διαδικασία λήψεως αποφάσεων, εκτός εάν για τη γνωστοποίηση του εγγράφου υφίσταται υπέρτερο δημόσιο συμφέρον, εννοουμένου ότι οι συγκεκριμένες προϋποθέσεις πρέπει να πληρούνται σωρευτικώς.

64 Εν προκειμένω, τα επίμαχα έγγραφα αφορούν την αλληλογραφία των ουγγρικών αρχών με την Επιτροπή σχετικά με την οριστικοποίηση της προσκλήσεως υποβολής προτάσεων EFOP 2.2.5. Τα έγγραφα σχετίζονται με εσωτερική ανταλλαγή απόψεων επί του εν λόγω σχεδίου προσκλήσεως υποβολής προτάσεων, το οποίο, κατά τον χρόνο εκδόσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως, δεν είχε ακόμη αποτελέσει το αντικείμενο τελικής δημοσιεύσεως.

65 Ως εκ τούτου, πρέπει να εξετασθεί το θεσμικό πλαίσιο που καθορίζεται με τον κανονισμό 1303/2013, προκειμένου να κριθεί αν, στο πλαίσιο της οριστικοποιήσεως της προσκλήσεως υποβολής προτάσεων EFOP 2.2.5, η Επιτροπή έπρεπε να εκδώσει απόφαση.

66 Επισημαίνεται εκ προοιμίου ότι τα ΕΔΕΤ εμπίπτουν στον τομέα της επιμερισμένης διαχειρίσεως.

67 Ως εκ τούτου, από το άρθρο 63, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ, Ευρατόμ) 2018/1046 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Ιουλίου 2018, σχετικά με τους δημοσιονομικούς κανόνες που εφαρμόζονται στον γενικό προϋπολογισμό της Ένωσης, την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΕ) αριθ. 1296/2013, (ΕΕ) αριθ. 1301/2013, (ΕΕ) αριθ. 1303/2013, (ΕΕ) αριθ. 1304/2013, (ΕΕ) αριθ. 1309/2013, (ΕΕ) αριθ. 1316/2013, (ΕΕ) αριθ. 223/2014, (ΕΕ) αριθ. 283/2014 και της απόφασης αριθ. 541/2014/ΕΕ και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 966/2012 (ΕΕ 2018, L 193, σ. 1), προκύπτει ότι «[ό]ταν η Επιτροπή εκτελεί τον προϋπολογισμό υπό καθεστώς επιμερισμένης διαχείρισης, τα καθήκοντα σχετικά με την εκτέλεση του προϋπολογισμού ανατίθενται στα κράτη μέλη».

68 Εξάλλου, κατά το άρθρο 73 του κανονισμού 1303/2013: «[σ]ύμφωνα με την αρχή της επιμερισμένης διαχείρισης, τα κράτη μέλη και η Επιτροπή είναι υπεύθυνα για τη διαχείριση και τον έλεγχο των προγραμμάτων σύμφωνα με τις αντίστοιχες ευθύνες τους που ορίζονται στον παρόντα κανονισμό και τους ειδικούς κανόνες για κάθε Ταμείο».

69 Ειδικότερα, το άρθρο 74 του κανονισμού 1303/2013 μνημονεύει τις ευθύνες των κρατών μελών στο πλαίσιο της επιμερισμένης διαχειρίσεως. Συναφώς, από το άρθρο 74, παράγραφος 1, του εν λόγω κανονισμού προκύπτει ότι «[τ]α κράτη μέλη τηρούν τις υποχρεώσεις διαχείρισης, ελέγχου και λογιστικού ελέγχου και αναλαμβάνουν τις συνακόλουθες ευθύνες που ορίζονται στους κανόνες της επιμερισμένης διαχείρισης που περιλαμβάνονται στον δημοσιονομικό κανονισμό και τους ειδικούς κανόνες για κάθε Ταμείο».

70 Επιπλέον, το άρθρο 75 του κανονισμού 1303/2013 καθορίζει τις εξουσίες και τις ευθύνες της Επιτροπής. Στο εν λόγω πλαίσιο, από την παράγραφο 1 του εν λόγω άρθρου προκύπτει ότι η Επιτροπή διασφαλίζει ότι τα κράτη μέλη έχουν θέσει σε εφαρμογή συστήματα ελέγχου και ότι τα εν λόγω συστήματα λειτουργούν αποτελεσματικά κατά τη διάρκεια εφαρμογής των προγραμμάτων.

71 Όσον αφορά τις ευθύνες των κρατών μελών, επισημαίνεται ότι, βάσει του άρθρου 4, παράγραφος 4, του κανονισμού 1303/2013, ανατίθεται στα κράτη μέλη, στο κατάλληλο χωρικό επίπεδο, σύμφωνα με το θεσμικό, νομικό και δημοσιονομικό τους πλαίσιο, και στους φορείς οι οποίοι ορίζονται προς τούτο από τα κράτη μέλη η ευθύνη για την εκπόνηση και εφαρμογή των επιχειρησιακών προγραμμάτων και την εκτέλεση των καθηκόντων τους, σε συνεργασία με τους οικείους εταίρους που μνημονεύονται στο άρθρο 5 του ίδιου κανονισμού.

72 Στο ανωτέρω πλαίσιο, από το άρθρο 34, παράγραφος 3, στοιχείο δ′, του κανονισμού 1303/2013 προκύπτει ότι η προετοιμασία και η δημοσίευση προσκλήσεων υποβολής προτάσεων υπόκεινται αποκλειστικώς στην ευθύνη των κρατών μελών.

73 Εξάλλου, το άρθρο 125, παράγραφος 3, του κανονισμού 1303/2013 ορίζει ότι, όσον αφορά την επιλογή των πράξεων, απόκειται στην εθνική διαχειριστική αρχή να συντάσσει και, μετά την έγκρισή τους, να εφαρμόζει τις κατάλληλες διαδικασίες και κριτήρια επιλογής στις χρηματοδοτούμενες από τα ΕΔΕΤ πράξεις.

74 Όπως προκύπτει από το άρθρο 110, παράγραφος 2, στοιχείο α′, του κανονισμού 1303/2013, με τη μνημονευόμενη στο άρθρο 125, παράγραφος 3, του κανονισμού έγκριση νοείται η έγκριση της μεθόδου και των κριτηρίων επιλογής από την επιτροπή παρακολουθήσεως την οποία έχει συστήσει το κράτος μέλος σύμφωνα με τα άρθρα 47 και 48 του ίδιου κανονισμού, και όχι έγκριση εκ μέρους της Επιτροπής.

75 Οι προμνημονευθείσες διατάξεις καταδεικνύουν ότι οι διεπόμενες από τον κανονισμό 1303/2013 προσκλήσεις υποβολής προτάσεων, με τις οποίες καθορίζονται τα κριτήρια που πρέπει να τηρούνται ενόψει της επιλογής των πράξεων που μπορούν να χρηματοδοτηθούν από τα ΕΔΕΤ, υπόκεινται αποκλειστικώς στην ευθύνη των κρατών μελών.

76 Ως εκ τούτου, με τον κανονισμό 1303/2013 δεν ανατίθεται στην Επιτροπή ειδική αρμοδιότητα κατά τη διαδικασία οριστικοποιήσεως προσκλήσεως υποβολής προτάσεων διεπομένης από τον εν λόγω κανονισμό, οπότε βασίμως, εκ πρώτης όψεως, έκρινε η Επιτροπή ότι δεν έπρεπε να λάβει απόφαση σχετικά με την πρόσκληση υποβολής προτάσεων EFOP 2.2.5.

77 Ωστόσο, το Γενικό Δικαστήριο οφείλει να εξετάσει τις αιτιάσεις που προβάλλει η Ουγγαρία προς στήριξη του υπό κρίση σκέλους.

– Επί της πρώτης αιτιάσεως, με την οποία προβάλλεται δυνατότητα εφαρμογής του άρθρου 4, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 1049/2001 λόγω της επιρροής που ασκεί η Επιτροπή ως προς την οριστικοποίηση του σχεδίου προσκλήσεως υποβολής προτάσεων EFOP 2.2.5

78 Η Ουγγαρία υποστηρίζει ότι η δυνατότητα της Επιτροπής, στο πλαίσιο της διαδικασίας λήψεως αποφάσεων σχετικά με την πρόσκληση υποβολής προτάσεων EFOP 2.2.5, να διατυπώνει παρατηρήσεις και, ακολούθως, να ελέγχει την τήρησή τους, επί ποινή δημοσιονομικών διορθώσεων, καθορίζει σε μεγάλο βαθμό την απόφαση της εθνικής διαχειριστικής αρχής όσον αφορά την οριστικοποίηση της προσκλήσεως υποβολής προτάσεων EFOP 2.2.5. Η επιρροή αυτή την οποία ασκεί η Επιτροπή, στο πλαίσιο της επιμερισμένης διαχειρίσεως, έχει την έννοια ότι μια απόφαση εθνικής διαχειριστικής αρχής, μολονότι δεν συνιστά τυπικώς απόφαση της Επιτροπής, αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της διαδικασίας λήψεως αποφάσεων του εν λόγω θεσμικού οργάνου. Επομένως, κατά την Ουγγαρία, οι διαβουλεύσεις και οι εσωτερικές συσκέψεις μεταξύ της εθνικής διαχειριστικής αρχής και της Επιτροπής στο πλαίσιο της προσκλήσεως υποβολής προτάσεων EFOP 2.2.5 πρέπει να προστατεύονται βάσει του άρθρου 4, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 1049/2001, ακόμη και εάν δεν καλείται η Επιτροπή να εκδώσει απόφαση εν στενή εννοία.

79 Τα επιχειρήματα που προβάλλει η Ουγγαρία εγείρουν το ζήτημα του περιεχομένου της εξαιρέσεως η οποία προβλέπεται στο άρθρο 4, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 1049/2001. Ακριβέστερα, απόκειται στο Γενικό Δικαστήριο να κρίνει αν, στο πλαίσιο της επιμερισμένης διαχειρίσεως, σε περίπτωση κατά την οποία η Επιτροπή αρχίζει διάλογο με τις ουγγρικές αρχές, σχετικά με την οριστικοποίηση προσκλήσεως υποβολής προτάσεων χρηματοδοτούμενης από τα ΕΔΕΤ, η διαδικασία λήψεως αποφάσεων εκ μέρους της Επιτροπής περιλαμβάνει και τον προμνημονευθέντα διάλογο, χωρίς αυτός να καταλήγει κατ' ανάγκην στην έκδοση αποφάσεως από την Επιτροπή.

80 Κατά πάγια νομολογία, για την ερμηνεία διατάξεως του δικαίου της Ένωσης πρέπει να λαμβάνεται υπόψη όχι μόνον το γράμμα της, αλλά και το πλαίσιο στο οποίο εντάσσεται και οι σκοποί που επιδιώκονται με τη ρύθμιση της οποίας αποτελεί μέρος (βλ. απόφαση της 13ης Ιουλίου 2023, G GmbH, C-134/22, EU:C:2023:567, σκέψη 25 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

81 Όσον αφορά το γράμμα του άρθρου 4, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 1049/2001, υπενθυμίζεται ότι αφορά τα έγγραφα που σχετίζονται με θέμα επί του οποίου δεν έχει αποφασίσει θεσμικό όργανο, στοιχείο που παραπέμπει προδήλως στην έννοια της «διαδικασίας λήψεως αποφάσεων του θεσμικού οργάνου η οποία βρίσκεται εν εξελίξει» κατά τον χρόνο υποβολής της αιτήσεως παροχής προσβάσεως.

82 Προς τούτο, το Δικαστήριο έκρινε, κατ' ουσίαν, ότι ήταν δυνατή η άρνηση παροχής προσβάσεως σε έγγραφο βάσει του άρθρου 4, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 1049/2001 μόνον εφόσον η διαδικασία αφορά τη λήψη αποφάσεως (απόφαση της 17ης Δεκεμβρίου 2020, De Masi και Βαρουφάκης κατά ΕΚΤ, C-342/19 P, EU:C:2020:1035, σκέψη 73).

83 Όσον αφορά τη συστηματική ερμηνεία, διαπιστώνεται ότι το άρθρο 4, παράγραφος 3, του κανονισμού 1049/2001 διακρίνει σαφώς μεταξύ περατωθείσας και μη περατωθείσας διαδικασίας. Επομένως, κατά το πρώτο εδάφιο της εν λόγω διατάξεως, εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της εξαιρέσεως που αφορά την προστασία της διαδικασίας λήψεως αποφάσεων κάθε έγγραφο που έχει καταρτισθεί από θεσμικό όργανο για εσωτερική χρήση ή έχει παραληφθεί από θεσμικό όργανο και αφορά θέμα επί του οποίου δεν έχει ακόμη ληφθεί απόφαση. Το δεύτερο εδάφιο της

ίδιας διατάξεως προβλέπει ότι, μετά τη λήψη της αποφάσεως, η επίμαχη εξαίρεση καταλαμβάνει αποκλειστικώς τα έγγραφα που περιέχουν απόψεις οι οποίες προορίζονται για εσωτερική χρήση, ως μέρος συζητήσεων και προκαταρκτικών διαβουλεύσεων εντός του οικείου θεσμικού οργάνου (απόφαση της 21ης Ιουλίου 2011, Σουηδία κατά MyTravel και Επιτροπής, C-506/08 P, EU:C:2011:496, σκέψη 78).

84 Επομένως, η παρεχόμενη βάσει του άρθρου 4, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 1049/2001 προστασία παύει μετά τη λήψη της αποφάσεως.

85 Όσον αφορά την τελολογική ερμηνεία, όπως προκύπτει από τη σκέψη 62 ανωτέρω, οποιαδήποτε ερμηνεία του εν λόγω άρθρου βαίνει πέραν του ίδιου του γράμματός του θα είχε ως αποτέλεσμα να διευρύνει το πεδίο εφαρμογής της εξαιρέσεως που προβλέπεται στο άρθρο 4, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 1049/2001.

86 Ως εκ τούτου, από τις σκέψεις 81 έως 85 ανωτέρω προκύπτει ότι η εφαρμογή της εξαιρέσεως που προβλέπεται στο άρθρο 4, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 1049/2001 εξαρτάται από τον προσδιορισμό διαδικασίας κατά το πέρας της οποίας ένα θεσμικό όργανο εξουσιοδοτείται από το δίκαιο της Ένωσης να εκδώσει συγκεκριμένη απόφαση.

87 Εν προκειμένω, πρώτον, υπενθυμίζεται ότι, όπως προκύπτει από τη σκέψη 76 ανωτέρω, η Επιτροπή δεν καλούνταν να λάβει συγκεκριμένη απόφαση όσον αφορά την οριστικοποίηση του σχεδίου προσκλήσεως υποβολής προτάσεων EFOP 2.2.5.

88 Δεύτερον, μολονότι η Ουγγαρία υποστηρίζει ότι, στο πλαίσιο της διαδικασίας οριστικοποιήσεως της προσκλήσεως υποβολής προτάσεων, διεξήχθησαν διαβουλεύσεις ή εσωτερικές συζητήσεις μεταξύ της εθνικής διαχειριστικής αρχής και της Επιτροπής, δεν υποστηρίζει ότι η Επιτροπή καλείται να εκδώσει απόφαση.

89 Τρίτον, μολονότι η Επιτροπή μπορούσε να διατυπώσει παρατηρήσεις όσον αφορά το σχέδιο προσκλήσεως υποβολής προτάσεων EFOP 2.2.5, ιδίως με γνώμονα τη συνέπεια προς το επιχειρησιακό πρόγραμμα στο οποίο εντασσόταν το εν λόγω σχέδιο και προκειμένου να διασφαλισθεί ότι οι ουγγρικές αρχές θα χρησιμοποιούσαν τους προερχόμενους από τα ΕΔΕΤ πόρους νομίμως και νομοτύπως, εντούτοις εξ αυτού δεν συνάγεται ότι οι εν λόγω παρατηρήσεις καταδεικνύουν την ύπαρξη διαδικασίας λήψεως αποφάσεων ειδικώς για την Επιτροπή και ότι καθιστούν δυνατή την εξομοίωση της συγκεκριμένης προσκλήσεως υποβολής προτάσεων με απόφαση του θεσμικού αυτού οργάνου. Πράγματι, οι εν λόγω παρατηρήσεις ουδόλως προδικάζουν τις αποφάσεις που θα μπορούσε να λάβει η Επιτροπή, όπως είναι η απόφαση περί επιβολής δημοσιονομικής διορθώσεως ή η απόφαση περί αναστολής των πληρωμών που συνδέονται με την πρόσκληση υποβολής προτάσεων.

90 Επιπροσθέτως, οσάκις η Επιτροπή εκφράζει αμφιβολίες ή ανησυχίες ως προς το νομότυπο σχεδίου προσκλήσεως υποβολής προτάσεων που διέπεται από τον κανονισμό 1303/2013, επισημαίνεται ότι η εθνική διαχειριστική αρχή δύναται να αποφασίζει να θέσει σε εφαρμογή τις προτεινόμενες από την Επιτροπή τροποποιήσεις, διασφαλίζοντας επομένως ότι το εν λόγω σχέδιο θα εξακολουθήσει να τυγχάνει της εκ μέρους της Ένωσης συγχρηματοδοτήσεως, χωρίς να απαιτείται καμία απόφαση της Επιτροπής. Εξάλλου, η εθνική διαχειριστική αρχή δύναται επίσης να αποφασίσει να μην τροποποιήσει την πρόσκληση υποβολής προτάσεως και να χρηματοδοτήσει το σχέδιο αποκλειστικώς με πόρους του κράτους μέλους. Επιπλέον, σε περίπτωση κατά την

οποία σχέδιο προσκλήσεως υποβολής προτάσεων δεν συνάδει με το επιχειρησιακό πρόγραμμα που ενέκρινε η Επιτροπή, οι εθνικές αρχές οφείλουν να συναγάγουν εξ αυτού τις συνέπειες με γνώμονα το εθνικό δίκαιο, λαμβάνοντας υπόψη το δίκαιο της Ένωσης.

91 Συναφώς, επισημαίνεται ότι κράτος μέλος το οποίο αφορά απόφαση της Επιτροπής περί διακοπής των προθεσμιών πληρωμής, περί αναστολής των πληρωμών που συνδέονται με πρόσκληση υποβολής προτάσεων διεπόμενη από τον κανονισμό 1303/2013 ή περί ακυρώσεως του συνόλου ή μέρους της συνεισφοράς της Ένωσης σε επιχειρησιακό πρόγραμμα, κάλλιστα δύναται να αναλάβει με ίδια κεφάλαια το μέρος της χρηματοδοτήσεως το οποίο δεν θα καταβάλει τελικώς η Ένωση, προκειμένου να χρηματοδοτήσει τα έργα που ανατίθενται βάσει της προσκλήσεως υποβολής προτάσεων. Συναφώς, επισημαίνεται ειδικότερα ότι, κατά το άρθρο 4, παράγραφος 1, του κανονισμού 1303/2013, τα ΕΔΕΤ νοούνται ως συμπλήρωμα των αντίστοιχων εθνικών, περιφερειακών ή τοπικών δράσεων ή ως συνεισφορά σε αυτές, με τη δε αιτιολογική σκέψη 87 του εν λόγω κανονισμού διευκρινίζεται επίσης ότι η υποστήριξη από τα ΕΔΕΤ δεν θα πρέπει να αντικαθιστά τις δημόσιες δαπάνες ή τις ισοδύναμες διαρθρωτικές δαπάνες των κρατών μελών (βλ. διάταξη της 2ας Σεπτεμβρίου 2020, ENIL Brussels Office κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-613/19, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2020:382, σκέψη 36 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

92 Ως εκ τούτου, απλώς και μόνον η συμμετοχή της Επιτροπής σε διαδικασία διεπόμενη από τους δημοσιονομικούς κανόνες της επιμερισμένης διαχειρίσεως δεν δικαιολογεί υπαγωγή της συγκεκριμένης διαδικασίας στη διαδικασία λήψεως αποφάσεων του εν λόγω θεσμικού οργάνου κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 1049/2001. Πράγματι, όπως προκύπτει από τις σκέψεις 68 έως 74 ανωτέρω, η εκ μέρους της Επιτροπής μεταβίβαση αρμοδιοτήτων στις εθνικές διαχειριστικές αρχές, η οποία χαρακτηρίζει την επιμερισμένη διαχείριση, εξακολουθεί να μην επηρεάζει τις αντίστοιχες αρμοδιότητες της Επιτροπής και των κρατών μελών οι οποίες καθορίζονται σαφώς βάσει των διατάξεων του κανονισμού 1303/2013, με συνέπεια η διαδικασία λήψεως αποφάσεων της πρώτης να μην ταυτίζεται με εκείνη των δεύτερων.

93 Εκ των προεκτεθέντων συνάγεται ότι, στο πλαίσιο της διαδικασίας οριστικοποιήσεως της προσκλήσεως υποβολής προτάσεων EFOP 2.2.5, η Επιτροπή δεν καλούνταν να εκδώσει απόφαση. Ως εκ τούτου, τα έγγραφα που παρέλαβε η Επιτροπή κατά τη διάρκεια των διαβουλεύσεων και των εσωτερικών συσκέψεων μεταξύ της εθνικής διαχειριστικής αρχής και της Επιτροπής στο πλαίσιο τέτοιας διαδικασίας δεν μπορούν να θεωρηθούν σχετιζόμενα με εν εξελίξει διαδικασία λήψεως αποφάσεων θεσμικού οργάνου της Ένωσης. Κατά συνέπεια δεν μπορεί να γίνει δεκτό ότι «σχετίζ[ον]ται με θέμα επί του οποίου δεν έχει αποφασίσει [θεσμικό όργανο της Ένωσης]», κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 1049/2001.

94 Τυχόν αντίθετη λύση θα προσέκρουε στην υπομνησθείσα στην ανωτέρω σκέψη 62 απαίτηση περί στενής ερμηνείας του άρθρου 4, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 1049/2001.

95 Ως εκ τούτου, η πρώτη αιτίαση του πρώτου σκέλους του τρίτου λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμη.

– Επί της δεύτερης αιτιάσεως, με την οποία προβάλλεται δυνατότητα εφαρμογής του άρθρου 4, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 1049/2001 λόγω της αρμοδιότητας της Επιτροπής επί ζητημάτων τροποποιήσεως των επιχειρησιακών προγραμμάτων που διέπονται από τον κανονισμό 1303/2013

96 Προς στήριξη της δεύτερης αιτιάσεως η Ουγγαρία επισημαίνει ότι, ακόμη και αν απόκειται στην εθνική διαχειριστική αρχή να εκδώσει την απόφαση περί οριστικοποιήσεως της προσκλήσεως υποβολής προτάσεων EFOP 2.2.5, η Επιτροπή καλείται, δυνάμει του άρθρου 30, παράγραφος 2, του κανονισμού 1303/2013, να λάβει απόφαση επί της τροποποιήσεως των επιχειρησιακών προγραμμάτων.

97 Συναφώς, από το άρθρο 30, παράγραφος 2, του κανονισμού 1303/2013 προκύπτει ότι αποστολή της Επιτροπής είναι να μεριμνά ώστε οι προτεινόμενες από τα κράτη μέλη τροποποιήσεις των επιχειρησιακών προγραμμάτων να συνάδουν προς τις διατάξεις και τις απαιτήσεις της Ένωσης. Στο εν λόγω πλαίσιο, η Επιτροπή αξιολογεί τις προτάσεις περί τροποποιήσεως που υποβάλλει το οικείο κράτος μέλος και δύναται να διατυπώσει συστάσεις και παρατηρήσεις επί των προτάσεων πριν εκδώσει τελική απόφαση για την έγκριση των τροποποιήσεων. Επομένως, εφόσον μια πρόταση τροποποιήσεως επιχειρησιακού προγράμματος κρίνεται σύμφωνη με τις απαιτήσεις της Ένωσης, η Επιτροπή την εγκρίνει επισήμως.

98 Ως εκ τούτου, σε περίπτωση τροποποιήσεως του επιχειρησιακού προγράμματος στο οποίο εντάσσεται η πρόσκληση υποβολής προτάσεων EFOP 2.2.5, θα μπορούσε να γίνει δεκτό ότι η Επιτροπή έπρεπε να εκδώσει απόφαση και ότι, επομένως, βρισκόταν εν εξελίξει διαδικασία λήψεως αποφάσεων εκ μέρους της Επιτροπής.

99 Ωστόσο, αφενός, επισημαίνεται ότι, κατά τον χρόνο εκδόσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως, οι ουγγρικές αρχές δεν είχαν υποβάλει αίτηση τροποποιήσεως του επιχειρησιακού προγράμματος στο οποίο εντασσόταν το σχέδιο προσκλήσεως υποβολής προτάσεων EFOP 2.2.5.

100 Αφετέρου, τα επίμαχα έγγραφα δεν αφορούσαν υποθετική αίτηση τροποποιήσεως του επιχειρησιακού προγράμματος την οποία θα μπορούσε να υποβάλει η Ουγγαρία, αλλά σχετίζονταν με ανταλλαγή απόψεων επί του σχεδίου προσκλήσεως υποβολής προτάσεων EFOP 2.2.5 μεταξύ της Επιτροπής και της εθνικής διαχειριστικής αρχής. Κατά τα λοιπά, η Ουγγαρία εξακολουθεί να μην έχει εξηγήσει τον τρόπο με το οποίον η πρόσβαση στην αλληλογραφία μεταξύ της Επιτροπής και της εθνικής διαχειριστικής αρχής όσον αφορά την οριστικοποίηση της προσκλήσεως υποβολής προτάσεων EFOP 2.2.5 θα μπορούσε να υπονομεύσει τη διαδικασία λήψεως αποφάσεων σχετικά με μιαν άλλη διαδικασία, ήτοι μια υποθετική αίτηση τροποποιήσεως του επιχειρησιακού προγράμματος.

101 Ως εκ τούτου, κατά τον χρόνο εκδόσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως, δεν εκκρεμούσε καμία διαδικασία λήψεως αποφάσεων της Επιτροπής και, συνεπώς, η Ουγγαρία δεν μπορούσε να στηρίξει βασίμως κατά νόμον την εναντίωσή της στη γνωστοποίηση των επίμαχων εγγράφων επικαλούμενη την εξαίρεση την οποία προβλέπει το άρθρο 4, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 1049/2001.

102 Λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων, η δεύτερη αιτίαση του πρώτου σκέλους του τρίτου λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμη και, ως εκ τούτου, το πρώτο σκέλος του τρίτου λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό του.

Επί του δευτέρου σκέλους του τρίτου λόγου ακυρώσεως, με το οποίο προβάλλεται δυνατότητα εφαρμογής του άρθρου 4, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 1049/2001 στη διαδικασία λήψεως αποφάσεων εκ μέρους των εθνικών διαχειριστικών αρχών

103 Επικουρικώς, η Ουγγαρία υποστηρίζει ότι, σε περίπτωση που το Γενικό Δικαστήριο κρίνει ότι εξουσιοδοτημένη να λάβει απόφαση εν προκειμένω δεν ήταν η Επιτροπή, αλλά η εθνική διαχειριστική αρχή, διά της δημοσιεύσεως προσκλήσεως υποβολής προτάσεων, τότε και η διαδικασία λήψεως αποφάσεων της εθνικής διαχειριστικής αρχής θα έπρεπε να τύχει της προστασίας που παρέχεται βάσει του άρθρου 4, παράγραφος 3, του κανονισμού 1049/2001.

104 Η Ουγγαρία επισημαίνει ότι, βεβαίως, κατά το γράμμα του, το άρθρο 4, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 1049/2001 προστατεύει αποκλειστικώς τη διαδικασία λήψεως αποφάσεων των θεσμικών οργάνων, πλην όμως, λαμβανομένης υπόψη της ιδιαιτερότητας της υπό κρίση υποθέσεως, το πεδίο εφαρμογής της συγκεκριμένης διατάξεως δεν πρέπει να περιορισθεί κατά τρόπο που να καταλαμβάνει μόνον την περίπτωση των θεσμικών οργάνων της Ένωσης.

105 Κατά πρώτον, υποστηρίζει ότι οι οργανισμοί της Ένωσης μπορούν να επικαλούνται την εν λόγω εξαίρεση προκειμένου να προστατεύουν τη δική τους διαδικασία λήψεως αποφάσεων.

106 Κατά δεύτερον, η Ουγγαρία επισημαίνει, κατ' ουσίαν, ότι τυχόν περιοριστική ερμηνεία του άρθρου 4, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 1049/2001 θα καθιστούσε, στην πράξη, άνευ περιεχομένου τη δυνατότητα των κρατών μελών να ζητούν, σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος 5, του εν λόγω κανονισμού, να μην επιτρέπεται η γνωστοποίηση εγγράφων λαμβανομένων υπόψη των λόγων που εκτίθενται στο άρθρο 4, παράγραφοι 1 έως 3, του κανονισμού. Στο πλαίσιο αυτό, επισημαίνει ότι τα κράτη μέλη θα μπορούσαν να επικαλούνται μόνον τις εξαιρέσεις που προβλέπονται στο άρθρο 4, παράγραφοι 1 και 2, του ίδιου κανονισμού και, ως εκ τούτου, θα αδυνατούσαν να προστατεύουν τη διαδικασία λήψεως αποφάσεων των αρχών τους, κάτι που θα έθετε σε κίνδυνο τη διαδικασία αυτή και, επομένως, θα εισήγε, σε τομέα που αφορά τους χρηματοδοτικούς πόρους της Ένωσης, αδικαιολόγητη διάκριση αναλόγως του προσώπου που λαμβάνει την απόφαση.

107 Εξάλλου, τα θεμιτά συμφέροντα του κράτους μέλους, του οποίου το εθνικό δίκαιο επιτρέπει την άρνηση της παροχής προσβάσεως στα έγγραφα που ζητήθηκαν, δεν θα προστατεύονταν, καθόσον το δίκαιο της Ένωσης θα καθιστούσε δυνατή την καταστρατήγηση του εθνικού κανόνα, επιτρέποντας στον αιτούντα να υποβάλει αίτηση απευθείας στο θεσμικό όργανο της Ένωσης. Η Ουγγαρία επισημαίνει ότι τούτο θα υπονόμευε την εμπιστοσύνη των κρατών μελών προς τα θεσμικά όργανα και θα μείωνε την αποτελεσματικότητα της διαδικασίας συνεργασίας μεταξύ των κρατών μελών και της Επιτροπής.

108 Η Επιτροπή αμφισβητεί το βάσιμο των επιχειρημάτων της Ουγγαρίας.

109 Υπενθυμίζεται συναφώς ότι, σύμφωνα με το άρθρο 1, στοιχείο α', του κανονισμού 1049/2001, ο όρος «θεσμικό όργανο» δηλώνει, στο πλαίσιο του εν λόγω κανονισμού, το Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο ή την Επιτροπή, ενώ, βάσει του άρθρου 3, στοιχείο β', του ίδιου κανονισμού, με τον όρο «τρίτος» νοείται κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο ή οντότητα εκτός του αρμόδιου θεσμικού οργάνου, περιλαμβανομένων των κρατών μελών και των εξωκοινοτικών θεσμών και φορέων.

110 Εν προκειμένω, κατά πρώτον, από τις διατάξεις του άρθρου 4, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 1049/2001 προκύπτει ότι το συγκεκριμένο άρθρο δεν έχει ως σκοπό να προστατεύει τη διαδικασία λήψεως αποφάσεων των κρατών μελών ή άλλων νομικών προσώπων εκτός των θεσμικών οργάνων της Ένωσης. Πράγματι, το ίδιο το γράμμα της διατάξεως αφορά αποκλειστικώς τα έγγραφα που σχετίζονται με «θέμα επί του οποίου δεν έχει αποφασίσει [το] θεσμικό όργανο».

111 Κατά δεύτερον, υπενθυμίζεται ότι ο νομοθέτης της Ένωσης κατάργησε μεταξύ άλλων τον κανόνα περί του συντάκτη της αποφάσεως ο οποίος ίσχυε προ του κανονισμού 1049/2001. Ο συγκεκριμένος κανόνας συνεπαγόταν ότι, σε περίπτωση κατά την οποία έγγραφο ευρισκόμενο στην κατοχή ενός θεσμικού οργάνου είχε ως συντάκτη φυσικό ή νομικό πρόσωπο, κράτος μέλος, άλλο θεσμικό όργανο ή άλλο κοινοτικό όργανο ή ακόμη οποιονδήποτε άλλον εθνικό ή διεθνή οργανισμό, η αίτηση προσβάσεως στο έγγραφο έπρεπε να υποβάλλεται απευθείας στον συντάκτη του εγγράφου (πρβλ. απόφαση της 18ης Δεκεμβρίου 2007, Σουηδία κατά Επιτροπής, C-64/05 P, EU:C:2007:802, σκέψη 56).

112 Ως εκ τούτου, τυχόν ερμηνεία της εξαιρέσεως που προβλέπεται στο άρθρο 4, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 1049/2001 ως προστατεύουσας και τη διαδικασία λήψεως αποφάσεων των εθνικών διαχειριστικών αρχών θα είχε ως αποτέλεσμα να εισαγάγει εκ νέου, τουλάχιστον εν μέρει και κατά τρόπο που συνιστά καταστρατήγηση, τον ως άνω κανόνα του συντάκτη για κάθε έγγραφο που αφορά τη λήψη αποφάσεως από κράτος μέλος. Η ερμηνεία αυτή, όμως, δεν θα ήταν σύμφωνη ούτε με το αντικείμενο ούτε με τον σκοπό του άρθρου 15 ΣΛΕΕ και του κανονισμού 1049/2001 που συνίστανται στην παροχή στο κοινό του ευρύτερου δυνατού δικαιώματος προσβάσεως στα έγγραφα των θεσμικών οργάνων σε όλους τους τομείς δραστηριότητας της Ένωσης.

113 Κατά τρίτον, όπως προκύπτει από τη σκέψη 62 ανωτέρω, οποιαδήποτε ερμηνεία του άρθρου 4, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 1049/2001 βαίνει πέραν του ίδιου του γράμματος της διατάξεως θα είχε ως αποτέλεσμα να διευρύνει το πεδίο εφαρμογής της προβλεπόμενης στη συγκεκριμένη διάταξη εξαιρέσεως. Πρόκειται επομένως για διασταλτική ερμηνεία της διατάξεως, η οποία δεν καθιστά δυνατή την οριοθέτηση του περιεχομένου του οικείου λόγου αρνήσεως.

114 Οι ως άνω εκτιμήσεις δεν κλονίζονται από τα λοιπά επιχειρήματα της Ουγγαρίας.

115 Κατά πρώτον, η Ουγγαρία υποστηρίζει ότι η γραμματική ερμηνεία του άρθρου 4, παράγραφος 3, του κανονισμού 1049/2001 δεν επιτρέπει στους οργανισμούς της Ένωσης να επικαλούνται το συγκεκριμένο άρθρο για να προστατεύουν τη δική τους διαδικασία λήψεως αποφάσεων, στο μέτρο που οι ειδικές διατάξεις βάσει των οποίων το πεδίο εφαρμογής του εν λόγω κανονισμού μπορεί να διευρυνθεί ώστε να καταλαμβάνει και τους οργανισμούς αφορούν μόνον το καθαυτό πεδίο εφαρμογής, αλλά δεν τροποποιούν το περιεχόμενό του, συμπεριλαμβανομένου του άρθρου 4 σχετικά με τις εξαιρέσεις από τη γνωστοποίηση των εγγράφων. Η Ουγγαρία, όμως, επισημαίνει ότι στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση της 5ης Φεβρουαρίου 2018, MSD Animal Health Innovation και Intervet international κατά EMA (T-729/15, EU:T:2018:67), ούτε το Γενικό Δικαστήριο ούτε το Δικαστήριο, το οποίο επικύρωσε την προμνημονευθείσα απόφαση κατ' αναίρεση, έθεσαν υπό αμφισβήτηση την εφαρμογή του άρθρου 4, παράγραφος 3, του κανονισμού 1049/2001 στην περίπτωση της διαδικασίας λήψεως αποφάσεων οργανισμού.

116 Διαπιστώνεται συναφώς ότι η εφαρμογή του κανονισμού 1049/2001 επεκτάθηκε στους οργανισμούς της Ένωσης βάσει ειδικής διατάξεως περιεχομένης στους ιδρυτικούς κανονισμούς τους. Όσον αφορά, ειδικότερα, τον Ευρωπαϊκό Οργανισμό Φαρμάκων (EMA), το άρθρο 73 του

κανονισμού (ΕΚ) 726/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, για τη θέσπιση κοινοτικών διαδικασιών χορήγησης άδειας και εποπτείας όσον αφορά τα φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση και για τη σύσταση Ευρωπαϊκού Οργανισμού Φαρμάκων (ΕΕ 2004, L 136, σ. 1), προβλέπει ρητώς ότι ο κανονισμός 1049/2001 εφαρμόζεται στα έγγραφα εις χείρας του ΕΜΑ και ότι το διοικητικό συμβούλιο του συγκεκριμένου οργανισμού εγκρίνει τους διακανονισμούς εφαρμογής του κανονισμού 1049/2001.

117 Επομένως, κατ' εφαρμογήν των ειδικών διατάξεων που περιλαμβάνονται στους ιδρυτικούς κανονισμούς τους, οι οργανισμοί δύνανται να εφαρμόζουν όλες τις εξαιρέσεις που προβλέπονται στο άρθρο 4 του κανονισμού 1049/2001 κατά τον ίδιο τρόπο με τα θεσμικά όργανα και για όλα τα ευρισκόμενα στην κατοχή τους έγγραφα.

118 Ως εκ τούτου, όπως ορθώς επισημαίνει η Επιτροπή, η εφαρμογή του κανονισμού 1049/2001 στις διαδικασίες λήψεως αποφάσεων του ΕΜΑ και των λοιπών οργανισμών της Ένωσης συνάγεται από σαφείς και άνευ αμφισημίας κανόνες του παράγωγου δικαίου της Ένωσης και δεν αποτελεί το αποτέλεσμα διασταλτικής ερμηνείας, εκ μέρους του Γενικού Δικαστηρίου, της έννοιας του «θεσμικού οργάνου» κατά τον εν λόγω κανονισμό.

119 Κατά δεύτερον, η Ουγγαρία επισημαίνει ότι τυχόν περιοριστική ερμηνεία του άρθρου 4, παράγραφος 3, του κανονισμού 1049/2001 θα καθιστούσε, στην πράξη, άνευ περιεχομένου τη δυνατότητα των κρατών μελών να ζητούν, σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος 5, του εν λόγω κανονισμού, να μην επιτρέπεται η γνωστοποίηση εγγράφων λαμβανομένων υπόψη των λόγων που εκτίθενται στο άρθρο 4, παράγραφος 3, του κανονισμού.

120 Συναφώς, είναι αληθές ότι κατά τη νομολογία έχει γίνει δεκτό ότι ένα κράτος μέλος μπορούσε να επικαλεσθεί το άρθρο 4, παράγραφος 3, του κανονισμού 1049/2001 (αποφάσεις της 18ης Δεκεμβρίου 2007, Σουηδία κατά Επιτροπής, C-64/05 P, EU:C:2007:802, σκέψεις 76, 81, 83 και 93, και της 21ης Ιουνίου 2012, IFAW Internationaler Tierschutz-Fonds κατά Επιτροπής, C-135/11 P, EU:C:2012:376, σκέψεις 62 έως 66).

121 Εντούτοις, το άρθρο 4, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 1049/2001 έχει εφαρμογή στην περίπτωση των προερχομένων από τα κράτη μέλη εγγράφων τα οποία παραλαμβάνονται από θεσμικό όργανο της Ένωσης και τα οποία σχετίζονται με εν εξελίξει διαδικασία λήψεως αποφάσεων του θεσμικού οργάνου. Το συγκεκριμένο άρθρο δεν έχει, επομένως, εφαρμογή στην περίπτωση εγγράφων που σχετίζονται με διαδικασία λήψεως αποφάσεων κράτους μέλους.

122 Κατά τρίτον, δεν μπορούν να ευδοκιμήσουν ούτε τα επιχειρήματα με τα οποία η Ουγγαρία προβάλλει υπονόμευση της διαδικασίας λήψεως αποφάσεων των εθνικών διαχειριστικών αρχών και της προστασίας των θεμιτών συμφερόντων των κρατών μελών, των οποίων την προστασία διασφαλίζει το εθνικό δίκαιο.

123 Πράγματι, το άρθρο 2, παράγραφος 3, του κανονισμού 1049/2001 προβλέπει ότι ο συγκεκριμένος κανονισμός εφαρμόζεται σε όλα τα έγγραφα εις χείρας θεσμικού οργάνου, δηλαδή σε όσα συντάσσονται ή παραλαμβάνονται από αυτό και βρίσκονται στην κατοχή του, σε όλους τους τομείς δραστηριότητας της Ένωσης. Από το εν λόγω άρθρο προκύπτει επομένως ότι, κατ' αρχήν, υπό την επιφύλαξη των εγγράφων τα οποία χαρακτηρίζονται ως ευαίσθητα και τα οποία υφίστανται ειδική μεταχείριση σύμφωνα με την παράγραφο 5 του ίδιου άρθρου, έγγραφο που διαβιβάζεται από εθνική αρχή σε θεσμικό όργανο της Ένωσης υπόκειται, από το συγκεκριμένο

χρονικό σημείο και στο εξής, αποκλειστικώς στο δίκαιο της Ένωσης και τελεί υπό την ευθύνη του θεσμικού οργάνου στο πλαίσιο αιτήσεως παροχής προσβάσεως στο έγγραφο η οποία απευθύνεται στο συγκεκριμένο θεσμικό όργανο.

124 Εξάλλου, επισημαίνεται ότι τα θεμιτά συμφέροντα των κρατών μελών μπορούν επίσης να προστατευθούν διά της εφαρμογής των εξαιρέσεων που προβλέπονται στο άρθρο 4, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού 1049/2001.

125 Κατά τέταρτον, η Ουγγαρία επισημαίνει ότι η μη προστασία της διαδικασίας λήψεως αποφάσεων των εθνικών διαχειριστικών αρχών υπονομεύει την εμπιστοσύνη των κρατών μελών προς τα θεσμικά όργανα και ότι προκαλεί μείωση της αποτελεσματικότητας της διαδικασίας συνεργασίας μεταξύ των κρατών μελών και της Επιτροπής.

126 Επισημαίνεται ότι απλώς και μόνον η μνεία περί κινδύνου αρνητικού αντικτύπου στην επικοινωνία μεταξύ των κρατών μελών και των θεσμικών οργάνων και περί μειώσεως της αποτελεσματικότητας της διαδικασίας συνεργασίας μεταξύ των μερών δεν αρκεί για να γίνει δεκτό ότι και η διαδικασία λήψεως αποφάσεων των εθνικών διαχειριστικών αρχών πρέπει να προστατεύεται βάσει της εξαιρέσεως η οποία προβλέπεται στο άρθρο 4, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 1049/2001. Πράγματι, μια τέτοια παραδοχή θα είχε ως αποτέλεσμα την παροχή στα κράτη μέλη σχετικής διακριτικής ευχέρειας, ή, τουλάχιστον, την εξάρτηση της πολιτικής περί προσβάσεως στα έγγραφα που θέτει σε εφαρμογή ο εν λόγω κανονισμός από τις σχετικές εθνικές πολιτικές. Τούτο, όμως, δεν θα ήταν σύμφωνο ούτε με το σύστημα προσβάσεως στα έγγραφα που καθιερώνει ο κανονισμός 1049/2001 ούτε με την υποχρέωση καλόπιστης συνεργασίας με την Επιτροπή που υπέχουν τα κράτη μέλη δυνάμει του άρθρου 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ (πρβλ. απόφαση της 24ης Μαΐου 2011, Batchelor κατά Επιτροπής, T-250/08, EU:T:2011:236, σκέψη 80 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

127 Εκ των ανωτέρω συνάγεται ότι η εξαίρεση βάσει του άρθρου 4, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 1049/2001 δεν μπορεί να ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι προστατεύει και τη διαδικασία λήψεως αποφάσεων εθνικής διαχειριστικής αρχής. Ως εκ τούτου, το δεύτερο σκέλος του τρίτου λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμο.

Επί του τρίτου σκέλους του τρίτου λόγου ακυρώσεως, με το οποίο προβάλλεται σοβαρή, ουσιαστική και συγκεκριμένη προσβολή της προστασίας της διαδικασίας λήψεως αποφάσεων που συνδέεται με την οριστικοποίηση του σχεδίου προσκλήσεως υποβολής προτάσεων EFOP 2.2.5

128 Προς στήριξη του υπό κρίση σκέλους, η Ουγγαρία υποστηρίζει ότι η δημοσιοποίηση του συνόλου της αλληλογραφίας μεταξύ των ουγγρικών αρχών και της Επιτροπής σχετικά με την πρόσκληση υποβολής προτάσεων EFOP 2.2.5 μπορεί να υπονομεύσει την οριστικοποίηση της εν λόγω προσκλήσεως, στο μέτρο που η γνωστοποίηση των επίμαχων εγγράφων δύναται να παράσχει σε ορισμένους φορείς προνομιακή πληροφόρηση η οποία θα καθιστούσε δυνατή την καλύτερη προετοιμασία των υποψηφιοτήτων τους για την πρόσκληση υποβολής προτάσεων, εις βάρος άλλων ανταγωνιστικών φορέων οι οποίοι δεν διαθέτουν τον ίδιο βαθμό πληροφορήσεως.

129 Υπό τις περιστάσεις της υπό κρίση υποθέσεως, το Γενικό Δικαστήριο εκτιμά ότι πρέπει να εξετάσει, επαλλήλως, αν πληρούται η μνημονευόμενη στην ανωτέρω σκέψη 63 προϋπόθεση περί σοβαρής προσβολής της προστασίας της διαδικασίας λήψεως αποφάσεων, καθώς και να αναλύσει τους λόγους τους οποίους προέβαλε η Ουγγαρία προς δικαιολόγηση της εφαρμογής της εξαιρέσεως που προβλέπεται στο άρθρο 4, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 1049/2001, εάν υποτεθεί ότι η συγκεκριμένη διάταξη είναι εφαρμοστέα εν προκειμένω.

130 Συναφώς, το γεγονός και μόνον ότι έγγραφο αφορά συμφέρον που προστατεύεται με κάποια από τις εξαιρέσεις από το δικαίωμα προσβάσεως τις οποίες προβλέπει το άρθρο 4 του κανονισμού 1049/2001 δεν αρκεί για να δικαιολογήσει την εφαρμογή της σχετικής εξαιρέσεως (βλ. απόφαση της 3ης Ιουλίου 2014, Συμβούλιο κατά in ’t Veld, C-350/12 P, EU:C:2014:2039, σκέψη 51 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

131 Ειδικότερα, η εφαρμογή της εξαιρέσεως που προβλέπεται από το άρθρο 4, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 1049/2001 προϋποθέτει ότι έχει αποδειχθεί ότι η πρόσβαση στα ζητούμενα έγγραφα μπορούσε να θίξει συγκεκριμένα και ουσιαστικά την προστασία της διαδικασίας λήψεως αποφάσεων του θεσμικού οργάνου καθώς και ότι ο κίνδυνος αυτός προσβολής μπορούσε ευλόγως να προβλεφθεί και δεν ήταν αμιγώς υποθετικός (βλ. απόφαση της 22ας Μαρτίου 2018, De Capitani κατά Κοινοβουλίου, T-540/15, EU:T:2018:167, σκέψη 63 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

132 Επιπλέον, για να εμπίπτει στην εξαίρεση που προβλέπει το άρθρο 4, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 1049/2001, η προσβολή της διαδικασίας λήψεως αποφάσεων πρέπει να είναι σοβαρή. Τούτο συμβαίνει μεταξύ άλλων όταν η γνωστοποίηση των σχετικών εγγράφων έχει σημαντικό αντίκτυπο στη διαδικασία λήψεως αποφάσεων. Η εκτίμηση όμως της σοβαρότητας εξαρτάται από το σύνολο των περιστάσεων της υποθέσεως, μεταξύ άλλων από τα αρνητικά αποτελέσματα της γνωστοποιήσεως στη διαδικασία λήψεως αποφάσεων, τα οποία προβάλλει το θεσμικό όργανο (βλ. απόφαση της 7ης Ιουνίου 2011, Toland κατά Κοινοβουλίου, T-471/08, EU:T:2011:252, σκέψη 71 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

133 Εν προκειμένω, οι λόγοι που προβάλλει η Ουγγαρία δεν καθιστούν δυνατό τον προσδιορισμό του τρόπου με τον οποίο η γνωστοποιήση των επίμαχων εγγράφων θα μπορούσε να θίξει, κατά τρόπο ουσιαστικό, σοβαρό και συγκεκριμένο, τη διαδικασία λήψεως αποφάσεων της Επιτροπής.

134 Πράγματι, η Ουγγαρία απλώς υποστηρίζει ότι η γνωστοποίηση των επίμαχων εγγράφων μπορεί να υπονομεύσει σοβαρά την τήρηση των αρχών της ίσης μεταχειρίσεως, της απαγορεύσεως των διακρίσεων και της διαφάνειας, στο μέτρο που οι δυνητικοί δικαιούχοι της προσκλήσεως υποβολής προτάσεων EFOP 2.2.5 θα μπορούσαν να λάβουν γνώση πληροφοριών οι οποίες θα τους παρείχαν αθέμιτο ανταγωνιστικό πλεονέκτημα.

135 Επισημαίνεται, όμως, ότι οι ισχυρισμοί της Ουγγαρίας ουδόλως στηρίζονται σε τεκμηριωμένα επιχειρήματα ή αποδεικτικά στοιχεία ικανά να καταδείξουν ότι θα υφίστατο πραγματικός κίνδυνος αθέμιτου ανταγωνιστικού πλεονεκτήματος εάν τα επίμαχα έγγραφα γνωστοποιούνταν πριν από την εκ μέρους της εθνικής διαχειριστικής αρχής οριστική έκδοση της προσκλήσεως υποβολής προτάσεων EFOP 2.2.5.

136 Ως εκ τούτου, όπως προκύπτει από τη νομολογία, απλώς και μόνον η μνεία κινδύνου υπάρξεως αρνητικών συνεπειών συνδεόμενου με την πρόσβαση σε εσωτερικά έγγραφα και με το ενδεχόμενο ότι κάποιοι ενδιαφερόμενοι θα μπορούσαν να ασκήσουν επιρροή επί της διαδικασίας δεν αρκεί για να αποδειχθεί ότι η γνωστοποίηση των εν λόγω εγγράφων θα έθιγε σοβαρά τη διαδικασία λήψεως αποφάσεων του οικείου θεσμικού οργάνου (απόφαση της 13ης Ιουλίου 2017, Saint-Gobain Glass Deutschland κατά Επιτροπής, C-60/15 P, EU:C:2017:540, σκέψη 83).

137 Επιπλέον, η Ουγγαρία δεν παρέσχε διευκρινίσεις που θα καθιστούσαν δυνατή την αμφισβήτηση της εκ μέρους της Επιτροπής αναλύσεως, κατά την οποία η γνωστοποίηση των επίμαχων εγγράφων δεν μπορούσε, κατά τον χρόνο εκδόσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως, να υπονομεύσει την εκκρεμή διαδικασία λήψεως αποφάσεων σχετικά με την οριστικοποίηση της

προσκλήσεως υποβολής προτάσεων EFOP 2.2.5, στο μέτρο που, κατά το συγκεκριμένο χρονικό σημείο, το κοινό είχε μέσω Διαδικτύου πρόσβαση στο περιεχόμενο της επίμαχης προσκλήσεως υποβολής προτάσεων.

138 Πράγματι, από τη νομολογία προκύπτει ότι το Γενικό Δικαστήριο, στο πλαίσιο της εκ μέρους του εκτιμήσεως του κινδύνου η γνωστοποίηση του περιεχομένου ενός εγγράφου να θίγει συμφέρον που προστατεύεται βάσει του άρθρου 4 του κανονισμού 1049/2001, δύναται να λάβει υπόψη ότι το ουσιαστικό περιεχόμενο του εγγράφου του οποίου ζητείται η γνωστοποίηση έχει δημοσιοποιηθεί πριν από την έκδοση της αποφάσεως περί αρνήσεως ή μη της παροχής προσβάσεως στο συγκεκριμένο έγγραφο (πρβλ. απόφαση της 3ης Ιουλίου 2014, Συμβούλιο κατά in ’t Veld, C-350/12 P, EU:C:2014:2039, σκέψη 60).

139 Εξάλλου, η Επιτροπή επισημαίνει ότι το σύνολο των προερχομένων από αυτήν εγγράφων κοινοποιήθηκε στον αιτούντα τρίτο. Επομένως, ο αιτών έχει λάβει επακριβώς γνώση του πλαισίου και του θέματος των συζητήσεων μεταξύ της Επιτροπής και των ουγγρικών αρχών όσον αφορά το σχέδιο προσκλήσεως υποβολής προτάσεων EFOP 2.2.5.

140 Ως εκ τούτου, η επιβληθείσα από τη νομολογία υποχρέωση περί στενής ερμηνείας του άρθρου 4, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 1049/2001 οδηγεί στη διαπίστωση ότι η Ουγγαρία δεν κατέδειξε ότι η γνωστοποίηση των επίμαχων εγγράφων θα έθιγε, κατά το χρονικό σημείο που είχε ζητηθεί, ουσιαστικά και σοβαρά τη διαδικασία λήψεως αποφάσεων σχετικά με την οριστικοποίηση της προσκλήσεως υποβολής προτάσεων EFOP 2.2.5.

141 Ορθώς, επομένως, έκρινε η Επιτροπή ότι, υπό τις ιδιαίτερες περιστάσεις της συγκεκριμένης υποθέσεως, ο προβληθείς από την Ουγγαρία λόγος, περί κινδύνου αθέμιτου ανταγωνιστικού πλεονεκτήματος, ήταν αβάσιμος.

142 Κατά συνέπεια, το τρίτο σκέλος του τρίτου λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμο και, ως εκ τούτου, πρέπει να απορριφθεί ο τρίτος λόγος ακυρώσεως στο σύνολό του.

Επί του τετάρτου λόγου ακυρώσεως, με τον οποίο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 4, παράγραφος 2, τρίτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001

143 Προς στήριξη του υπό κρίση λόγου ακυρώσεως, η Ουγγαρία υποστηρίζει ότι, σε περίπτωση που το Γενικό Δικαστήριο κρίνει ότι η δραστηριότητα επιμερισμένης διαχειρίσεως της Επιτροπής δεν μπορεί να εμπίπτει στη διαδικασία λήψεως αποφάσεών της, δεν υφίσταται καμία αμφιβολία ότι η συγκεκριμένη δραστηριότητα πρέπει να θεωρηθεί ότι εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής των δραστηριοτήτων έρευνας κατά το άρθρο 4, παράγραφος 2, τρίτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001.

144 Επισημαίνεται ότι η Ουγγαρία ουδόλως τεκμηριώνει τον ισχυρισμό της ότι η δραστηριότητα επιμερισμένης διαχειρίσεως της Επιτροπής πρέπει να θεωρηθεί ότι εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής των δραστηριοτήτων έρευνας κατά το άρθρο 4, παράγραφος 2, τρίτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001.

145 Υπενθυμίζεται ότι, κατά το άρθρο 76, στοιχείο δ′, του Κανονισμού Διαδικασίας, το δικόγραφο της προσφυγής πρέπει να περιέχει το αντικείμενο της διαφοράς, τους ισχυρισμούς και τα επιχειρήματα που προβάλλονται καθώς και συνοπτική έκθεση των εν λόγω ισχυρισμών. Ειδικότερα, με το δικόγραφο της προσφυγής πρέπει να διευκρινίζεται σε τι συνίσταται ο ισχυρισμός στον οποίο στηρίζεται η προσφυγή, οπότε απλώς και μόνον η αφηρημένη επίκλησή

του δεν ικανοποιεί τις επιταγές του Κανονισμού Διαδικασίας. Ανάλογες απαιτήσεις ισχύουν και οσάκις προβάλλεται επιχείρημα προς στήριξη λόγου ακυρώσεως (πρβλ. απόφαση της 10ης Μαρτίου 2021, Ayuntamiento de Quart de Poblet κατά Επιτροπής, T-539/18, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2021:123, σκέψη 102 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

146 Επομένως, στο μέτρο που το επιχείρημα της Ουγγαρίας ότι το άρθρο 4, παράγραφος 2, τρίτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001 πρέπει να τύχει εν προκειμένω εφαρμογής δεν πληροί τις απαιτήσεις που μνημονεύονται στο άρθρο 76, στοιχείο δ′, του Κανονισμού Διαδικασίας, πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτο.

147 Κατά συνέπεια, πρέπει να απορριφθεί ο τέταρτος λόγος ακυρώσεως και, ως εκ τούτου, η προσφυγή στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

148 Κατά το άρθρο 134, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου.

149 Εν προκειμένω, δεδομένου ότι η Ουγγαρία ηττήθηκε, πρέπει να καταδικασθεί στα δικαστικά έξοδα, περιλαμβανομένων και των σχετικών με τη διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (ένατο πενταμελές τμήμα)

αποφασίζει:

1) **Απορρίπτει την προσφυγή.**

2) **Καταδικάζει την Ουγγαρία στα δικαστικά έξοδα, περιλαμβανομένων και των σχετικών με τη διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων.**

Truchot Kanninen Buttigieg

Sampol Pucurull Perišin

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 10 Ιουλίου 2024.

(υπογραφές)